GHID
PRACTIC
DE
TELEPATIE

2004

- Sense Group -

CUPRINS

ARGUMENTE

Cursul de fata îsi propune sa ofere cititorului un ghid practic de instruire si educatie pentru dezvoltarea abilitatilor de a transmite si de a citi gândurile de la distanta.

De la bun început mentionam ca aceste lectii nu reprezinta un curs complet, subiectul nu este tratat exhaustiv si nici n-ar putea fi vreodata din cauza complexitatii subiectului tratat. Asa cum arata si titlul, el reprezinta numai un ghid, scris la un mod cât mai accesibil, care doreste sa ofere o orientare generala si o îndrumare corecta catre obiectivul propus.

Precizam, de asemenea, ca acest ghid nu poate garanta succesul tuturor celor care sunt interesati si preocupati în practicarea exercitiilor prezentate în aceste lectii, ci numai celor care respecta toate indicatiile si instructiunile pe care le gaseste aici si pe care le trateaza cu seriozitate, dar si cu deplina încredere.

La baza acestui curs practic se afla o serie întreaga de materiale documentare si experimente, cuprinzând astfel :

- aproape întreaga literatura clasica din acest domeniu
- bazele experimentelor stiintifice înregistrate în ultima jumatate de secol, inclusiv celebrele experiente pe astronauti, scafandri etc.
- experienta proprie, de aproape unsprezece ani, din perioada 1985-1996, a unui grup exoteric românesc.

Unele dintre cele mai recente cercetari efectuate pe creier - ca organ prin care se realizeaza activitatea psihica umana - demonstreaza faptul ca omul utilizeaza în mod curent doar o mica parte din capacitatile acestuia.

Constructia creierului omenesc are la baza doua emisfere, una specializata în rationamente logice, cealalta raspunzatoare de întelegerea intuitiva. Experimentele au demonstrat ca, daca se efectueaza o separare chirurgicala a celor doua emisfere, astfel încât ele sa nu mai poata comunica între ele, functiile uneia sunt preluate de cealalta emisfera. Este ca si cum organismul uman s-ar adapta pentru a supravietui, de parca "ar sti" ca îi sunt necesare ambele tipuri de cunoastere, atât cea rationala, cât si cea intuitiva.

Unii specialisti considera ca, în perioada preistorica a sa, omul a detinut un al saselea simt, cel al telepatiei. Se afirma în acest context, ca numai educatia obiectiva si conditiile de adaptare la supravietuire ale omului ar fi redus importanta raporturilor cerebrale si, la fel ca toate facultatile umane care au fost lasate sa trândaveasca, simtul telepatiei (comunicarea mentala), s-a atrofiat.

De existenta telepatiei în viata noastra de toate zilele suntem însa mereu surprinsi prin dovezile pe care le putem întâlni adesea. De cele mai multe ori ele ne parvin sub forma unor intuitii relative, mai mult sau mai putin clare, ale unor nenorociri întâmplate celor care ne sunt dragi, cu mult timp înainte ca trista veste sa ne poata veni pe una din celelalte cai obisnuite de comunicare.

Desi aceste mesaje “subtile” ne surprind de cele mai multe ori, noi nu cercetam - nici atunci, nici dupa aceea - momentele unice, de uimire, pe care le-am trait. Ca urmare, nu avem cum sa ne dam seama prea bine ca trebuie sa existe cumva o lege care guverneaza aceste fenomene. In acelasi timp, nu putem sesiza nici macar avantajul unei astfel de comunicari. In concluzie, nu avem cum sa întelegem continutul si existenta unei forte care guverneaza aceste procese, si nici cunoaste puterea ei energetica.

In pofida acestor neglijente constiente sau nu, rezultatele obtinute până în prezent de cercetatori ne demonstreaza ca putem învata usor sa practicam acest mod de comunicare si astfel putem beneficia din plin de toate avantajele pe care le ofera.

Telepatia ar putea fi definita ca fiind abilitatea de comunicare între doua persoane prin intermediul mintii, persoane aflate la distanta una de alta, deci în lipsa unui contact fizic vizual, auditiv sau de alta natura cunoscuta.

Ca act de comunicare, telepatia se realizeaza între un emitator si un receptor. Capacitatea de a emite sau de a recepta mesajele este mai mult sau mai putin dezvoltata la diferiti oameni. Ea poate fi îmbunatatita însa prin exercitii. Pentru a putea comunica telepatic este necesar de asemenea sa cunoastem persoana cu care dorim sa intram în contact prin telepatie.

Asa cum se stie, este mult mai usor sa înveti ceea ce altii stiu deja, decât sa ajungi la aceste cunostinte prin experienta proprie. Este foarte adevarata aceasta afirmatie. Ei bine, în cazul acestui curs vom aborda aceasta regula în doua moduri distincte care, de fapt, nu înseamna decât o cale spre a ajunge la scopul propus:

a) veti învata mai întâi ceea ce stim noi
b) veti experimenta singuri ca sa completati cunostintele capatate cu experienta voastra proprie.

Exercitiile din acest curs au fost gândite în scopul initierii în arta transmiterii si receptionarii gândurilor de la distanta. Pe scurt, aproape toate lectiile care sunt prezentate în acest curs se înscriu în categoria exercitiilor de initiere telepatica.

PARTEA I

CONSIDERATII TEORETICE SI PRACTICE

Ce este telepatia ?

Telepatia este o abilitate comuna fiintelor vii, asa cum a putut demonstra stiinta din zilele noastre. Ea poate fi pusa în evidenta numai prin exercitiu practic. In acest scop a fost conceput si acest “**Ghid practic de telepatie**”.

Exista azi o adevarata “scoala” de telepatie ? Acest lucru nu se poate afirma cu certitudine. Cert este însa faptul ca exista numeroase dovezi ca fenomenul exista ca atare, se manifesta si poate fi folosit în multe scopuri : stiintifice, educationale, spirituale etc. De ce n-am crede mai degraba ca cercetarile din acest domeniu nu ne sunt accesibile sau înca nu avem metode suficiente pentru o demonstratie completa ? De ce n-am crede mai degraba ca exista unele descoperiri care sunt tinute departe de lumea obisnuita din nu stim care motive ?

Cazurile accidentale de telepatie sunt bine cunoscute si chiar apreciate, dar ele nu sunt suficient interpretate si, pe deasupra, exista o mare confuzie care se face cu privire la acest fenomen : chiar daca trece printr-o asftel de experienta, omul este tentat sa accepte mai degraba ca a fost expus unei întâmplari mistice, o putere în afara lui s-a manifestat prin el si nu poate crede ca, de fapt, aceasta «putere» exista în el si ca ar putea beneficia din plin de avantajele ei si cu alte ocazii. Este mai comod sa interpretam asa lucrurile, decât sa încercam mai departe sa ne convingem ca însusirea este pur umana si poate fi pusa în evidenta cu un efort nu prea mare.

In analizarea cazurilor considerate la aceasta ora ca fiind manifestari ale abilitatilor telepatice exista câtiva factori comuni care nu numai ca ilustreaza existenta unei anumite energii din spatele mintii noastre, dar demonstreaza cu prisosinta ca ea exista si «lucreaza».

Unele întâmplari care ne-au fost descrise din istorie ne vorbesc despre existenta si puterea unui “*al treilea ochi*” cu care omul este înzestrat, desi «vizibil» el nu exista. Studii moderne si experimente recente au verificat ca telepatia nu exista numai ca o trasatura umana, ea exista si la animale si chiar la plante. Atât animalele, cât si plantele, pot pune în evidenta unele trasaturi de « întelepciune » care ar putea fi explicate suficient de comod prin existenta unor abilitati ascunse de comunicare.

Alaturi de clarviziune, pshihochinezie, hipnoza s.a., fenomenele telepatice sunt incluse în ceea ce cunoastem azi sub numele de parapsihologie. In parapsihologie se vorbeste astazi tot mai mult despre asa-numita «perceptie extrasensoriala». Fenomenele telepatice includ transmiterile de informatii de la o persoana la alta, fara utilizarea limbajului conventional direct, adica cuvintele scrise sau vorbite, simbolurile, expresiile

etc. Persoanele care comunica telepatic pot fi în contact vizual dar, la fel de bine, se pot afla la mii de kilometri distanta una de alta. Cu alte cuvinte, acuratetea mesajului transmis prin telepatie nu depinde de distanta la care se afla cei doi subiecti, iar mesajul este transmis instantaneu.

Prin telepatie se pot transmite informatii care se adreseaza intelectului, dar si stari sufletesti, trairi psihice, chiar si senzatii cum ar fi cea de durere.

Dovezile aduse în favoarea existentei comunicarilor telepatice sunt clare si lipsite de echivoc. Este bine stiut astazi ca astronautii sunt pregatiti în zborurile lor pentru o comunicare telepatica cu corespondenti de pe Terra. De asemenea, unii aviatori, navigatori maritimi, scufundatori la mari distante, expeditionari în colturi necunoscute ale pamântului etc. sunt pregatiti în acest sens. In ultimul secol telepatia a câstigat mult teren în laboratoarele de cercetare.

Cine are abilitati telepatice ?

Toti oamenii au abilitati de comunicare telepatica ! Nu începem aceasta pledoarie în mod întâmplator cu acest argument. Din start trebuie sa întelegem ca, în afara unor prejudecati, nu exista nici un alt motiv sa credem ca abilitatile pentru comunicarea mentala sunt o utopie sau doar o idee care ne place si pe care o utilizam pentru a justifica uneori reactiile complexe ale organismului uman. Mai mult, asa cum vom încerca sa demonstram mai departe, în realitate toate fiintele vii manifesta aceasta capacitate.

Un prim argument în acest sens este cel care ne asigura ca exista un limbaj uitat al instinctelor. Cu siguranta ca psihicul uman este si ramâne în continuare un mare necunoscut si multe dintre secretele acestuia ramân înca nedeslusite, uneori, din motive obscure, chiar la modul constient. Cu toate acestea, astazi exista numeroase dovezi în sprijinul argumentului mentionat. Ele sunt prezentate fie sub forma de marturii directe sau indirecte ale unor persoane implicate în astfel de fenomene, fie facute publice prin intermediul unor rapoarte stiintifice ale unor cercetatori independenti sau grupuri de cercetatori.

Asa cum se întâmpla cu cele mai multe dintre abilitatile cu care se poate naste un om – de exemplu : înotul, jocul de sah sau de tenis, memorarea si altele – unii au mai mult talent decât altii. Tot asa si în telepatie este posibil sa se întâmple ca anumite persoane sa fie mai abile decât altele. Dar, ce folos ca un posibil viitor mare campion de sah s-a nascut cu aceasta abilitate daca el nu si-o exercita niciodata ? Asadar, talentul trebuie descoperit, exersat si pus la încercare, tocmai pentru a-l putea pune în evidenta. O anumita abilitate poate exista în fiecare din noi, într-o oarecare stare latenta; ea nu se poate manifesta însa cu adevarat decât atunci când i se ofera ocazia de a fi pusa la lucru.

Ca în orice limbaj sau orice forma de comunicare, si telepatia mentala poate fi învatata chiar de la cele mai mici vârste. Multe dintre experientele «accidentale» care se cunosc astazi se refera la subiecti foarte tineri, ceea ce demonstreaza ca ea poate fi asimilata independent de vârsta subiectilor. Cel mai adesea ea poate fi pusa în evidenta la fratii gemeni, dar exista numeroase alte exemple în care telepatia se manifesta si între persoane care nu au nici un grad de rudenie, ba chiar nici macar nu se cunosc. Statistica însa demonstreaza ca sunt cu mult mai dese cazurile de comunicare telepatica, voluntare sau involuntare, între subiecti care au anumite "afinitati" sentimentale, de exemplu, între cei foarte apropiati si, mai ales, între îndragostiti.

Afinitatea indivizilor se pare ca joaca un rol foarte important în practica telepatiei. De altfel, asa cum vom vedea mai departe, s-a demonstrat ca este aproape irealizabila o comunicare telepatica între doi indivizi care, macar unul dintre ei, cel mai adesea receptorul, nu este de acord sa accepte sa «recepteze» mesajul telepatic. Cu alte cuvinte, «rautatile» nu prea pot deveni mesaje telepatice, totul depinzând de «bunavointa» celui care recepteaza aceste mesaje.

Câteva date istorice

In mod obisnuit, prin "telepatie" se întelege acel fenomen ciudat, foarte incitant si misterios, prin care "se transmit gânduri la distanta". Despre întâmplari de acest gen auzim la tot pasul.

Specialistii în parapsihologie, în efortul lor de clasificare si definire, nu se îndeparteaza prea mult de aceasta perceptie comuna a termenului de telepatie, chiar si atunci când folosesc în propriile definitii, notiuni si termeni cu încarcatura strict stiintifica. Totodata exista o destul de mare varietate a definitiilor date în decursul timpului telepatiei, pentru care s-au folosit si se folosesc uneori si alti termeni: criptestezie, sugestie ideatoare la distanta, telestezie, biocomunicatie, transmisiune perceptuala la distanta, radiocomunicatie biologica, transfer de informatie biologica etc.

Creatorul termenului de "telepatie" este Frederic W. H. Myers, care a combinat doua cuvinte din limba greaca : **tele** (departe) si **pathos** (simtire). Nu exista înca o definitie general acceptata a telepatiei (asa cum nu exista nici pentru alti termeni din parapsihologie), ci încercari de definitii care variaza, mai mult sau mai putin, de la un autor la altul.

Telepatia poate fi considerata ca fiind o forma de comunicare, un transfer informational între doi subiecti aflati la distanta.

Istoria îndepartata ne aduce unele marturii care sustin ca în Egipt si în Mesopotamia, cu circa 4000 ani î.C., se stia despre existenta unor manifestari telepatice. Astfel, sunt prezentate fapte si întâmplari în care nu era nevoie ca lucrurile sa fie privite direct, asa cum apar ele ochiului uman, ci

puteau fi privite doar cu « mintea ». Mintea are puterea de a revela multe lucruri, un obiect ascuns poate fi gasit numai cu mintea, si în acest sens Cartea Cartilor, dar si multe alte surse istorice, sunt pline de astfel de marturii.

De pilda, în Grecia anilor 340 î.C. se spunea ca se putea vedea moartea fratelui într-un vis. Aceste lucruri au fost confirmate mai târziu; în plus, chiar si ziua visului coincidea cu ziua mortii fratelui într-o batalie în afara granitelor imperiului.

In Biblie exista numeroase alte exemple de comunicare telepatica. Cel mai adesea ele se petrec sau dau impresia ca se petrec sub actiunea visului. Dumnezeu nu poate, se pare, comunica direct cu pamântenii, decât telepatic. El transmite, e adevarat - destul de rar, anumite mesaje, de fapt anumite dispozitii care trebuie urmate cu strictete pentru a se îndeplini dorintele acestora.

Ce spune statistica

Unele cercetari statistice recente apreciaza ca :

- **68%** dintre experientele telepatice se petrec între fratii gemeni
- **13%** între frati si surori nascuti la distante mai mici de 5 ani
- **9%** între frati si surori nascuti la distante mai mari de 5 ani
- **6%** între alte categorii de rudenii (mama(tata)-fiu/fiica), bunic(a)-nepot(ata) etc.
- **3%** între cupluri (sot-sotie, cercuri de prieteni, cu mai mare pondere între prietenii apropiati ca vârste) etc.
- sub **1%** dintre experiente arata ca telepatia se petrece între prietenii cu distante de vârste mai mari, între straini si chiar între necunoscuti.

Modele telepatice

Telepatia globala

Exista doua modele distincte de manifestari telepatice, depinzând de modul în care fiecare dintre emitator si receptor îl vede pe celalalt. Primul tip de telepatie mentala, care este si cel mai des întâlnit în practica, se numeste **telepatie globala**. In acest model transmitatorul si receptorul nu se pot vedea între ei. Ei se pot afla la o distanta mai mica sau mai mare, dar nu pot sa se vada unul pe celalalt. In mod uzual, ceea ce se transmite este o imagine, o impresie sau un sentiment. Datele arata ca telepatia globala este întâlnita cel mai adesea manifestându-se ideal la o distanta de câtiva kilometri.

Telepatia se manifesta în acest caz direct în plan spiritual, ca si când ea ar fi un fel de « experienta religioasa ». Claritatea « imaginii » transmise este aici factorul esential. Receptia se face de fiecare data aproape instantaneu, depinzând de « concentrarea » receptorului. Cei care traiesc la modul inconstient o astfel de experienta tind sa creada ca au fost martorii unei experiente religioase. Cel mai probabil, asemenea experiente se petrec « involuntar » în timpul unui vis. Dar, chiar si atunci când experientele sunt facute la modul constient, subiectii împartasesc de asemenea o senzatie de genul: «A fost ca într-un vis».

Telepatia vizuala

Cel de-al doilea model de manifestare telepatica este cunoscut sub numele de **telepatie vizuala**. In acest model subiectii trebuie sa se poata vedea reciproc, si ca urmare distanta dintre acestia nu poate depasi limita unei vizibilitati autentice. De asemenea, acest mod de comunicare telepatica poate fi controlat prin comenzi prestabilite, timpi precisi de transmisie si receptie, într-un cuvânt, prin instructiuni clare, inclusiv transmise verbal.

Telepatia vizuala are si o scurta, dar importanta, explicatie stiintifica cu referire la transmisia telepatica a unei imagini. Aceasta explicatie este astazi aproape unanim acceptata în lumea stiintifica. Ea consta în aceea ca imaginea se reflecta si patrunde în sistemul ocular prin intermediul luminii si este convertita în impulsuri electrice înainte de a ajunge la creier. Acest lucru este realizat de ganglionii celulari care leaga ochiul cu nervul optic.

In multe experiente telepatice de tip vizual oamenii au marturisit din experienta lor ca au simtit un anumit tip de caldura înauntrul ochilor. Aceasta se traduce prin faptul ca celulele oculare lucreaza puternic în acel moment, sau primesc mai multa energie decât normal.

Ochii joaca un rol important în cazul telepatiei viziuale. Chiar daca obiectul care trebuie receptat este invizibil, atentia ochilor este îndreptata brusc asupra acestuia. In acelasi timp si lumina are un rol deosebit de important. Ea patrunde în ochi ca o raza luminoasa.

Manifestarea telepatica

Adevarata comunicare telepatica, care se desfasoara întotdeauna ca o relatie între un transmitator si un receptor de mesaje, se manifesta precum forta de atractie între un magnet si un metal. Unii cercetatori considera ca exista o anumita energie care se manifesta printr-o atractie reciproca între oameni, animale si plante. Ei au reusit sa dea aceste explicatii prin simpla comparare cu anumite tipuri de atractie care se manifesta activ între fiintele vii, de exemplu :

- atractia între corpuri fizice, precum atractia sexuala
- atractia între corpuri mentale, de exemplu între indivizi care împartasesc aceeasi credinta sau aceleasi atitudini
- atractia între corpuri spirituale, de exemplu, atractia pentru o persoana care nu mai exista dar cu care ai împartasit cândva o parte din viata etc.

In plus, telepatia globala pare a se manifesta fara sa existe neaparat o întelegere prealabila între cei doi subiecti care comunica. In mod uzual, un eveniment tragic întâmplat la un moment dat unei fiinte apropiate poate sa «ajunga» la noi pur si simplu printr-o vibratie deosebita, printr-un impuls care se poate manifesta precum un sentiment proaspat care ne cuprinde dintr-odata, aproape pe neobservate.

Telepatia globala este raspunzatoare de cel putin doua atribute importante:

- nu se bazeaza complet pe o întelegere prealabila între «transmitator» si «receptor»
- se manifesta prin perceperea si receptionarea aproape brusca a unui focus puternic, o emotie deosebita care apare instantaneu, ca rezultat al unui eveniment tragic.

In concluzie, pentru dezvoltarea abilitatilor de telepatie globala, concentrarea si meditatia pentru legatura spirituala, la nivel mental si emotional, sunt absolut necesare. Evident, meditatia se refera aici la a aduce într-o deplina armonie (asemenea unei vibratii) spiritul, mintea si emotiile.

De multe ori receptia unui mesaj telepatic în telepatia globala se face ca si când o impresie straina ar actiona dintr-odata asupra fiintei tale, în mod frecvent aproape inexplicabil. Mintea umana nu are o reactie clara de explicatie a ceea ce se întâmpla în acel moment, din cauza ca ea nu este implicata în acest proces sau nu considera ca trebuie sa dea vreo explicatie, ceea ce, de fapt, este cam acelasi lucru. Meditatia însa ajuta mintea sa se implice cu adevarat în acest proces. De aceea este important sa o educam în acest sens.

Telepatia la plante si animale

Asa cum s-a mai precizat, comunicarea telepatica nu trebuie considerata ca fiind un atribut pur uman. Ea exista si la alte forme de viata : pasari, animale si plante.

Plantele, ca si omul, parcurg aceleasi trepte de viata : se nasc, traiesc si mor. Au nevoie de lumina, dar si de întuneric, de oxigen, dar si de alte elemente chimice, se îmbolnavesc, traiesc si se reproduc, repetând aproape identic ciclurile importante cunoscute din viata umana. Chiar daca este vorba despre o buruiana oarecare, despre o frunza sau despre ramura unui copac, sau chiar despre cunoscutul arbore al lui Cristos, cu siguranta ca existenta lor joaca un rol important în viata noastra si ne-o influenteaza.

Si atunci, de ce n-ar exista în lumea plantelor si o comunicare ? Si de ce aceasta nu ar fi una de natura telepatica sau o forma a acesteia ?

Conform unor dovezi rezultate în urma unor experiente recente, plantele reactioneaza la gândurile noastre. Ele sunt receptive, de exemplu, la muzica: nu degeaba se spune despre arta sunetelor ca reprezinta limbajul universal.

Studii recente, efectuate în special de câteva universitati din sudul californian, au demonstrat cu prisosinta ca exista forme de comunicare în lumea plantelor. Iar formele acestea de comunicare sunt foarte apropiate de ceea ce noi am definit mai sus telepatia globala. O serie de experimente GSR (Galvanized Skin Response) efectuate pe diferite plante, experimente care se aseamana putin cu ceea ce stim despre testele cu «detectorul de minciuni», au pus în evidenta existenta anumitor pori activi care reasambleaza liniile desenate de aparat, de exemplu, la detectarea cutremurelor sau la activitatea mentala. Teoria GSR arata ca, atunci când o persoana conectata la acest aparat minte, exista anumite reactii interioare sau o activitate exercitata prin pori de sensibilitate înalta sau printr-o crestere rapida a batailor inimii. In cazul plantelor, anumiti pori reactioneaza aproape asemanator atunci când o activitate externa se manifesta asupra acesteia.

Muzica, asa cum s-a demonstrat, are o influenta stimulatoare asupra plantelor. Armonia muzicala exercita o influenta benefica asupra acestora, stimulând cresterea si devoltarea, deschiderea bulbilor sau pur si simplu, o miscare aproape imperceptibila a frunzelor sau a ramurilor fragile.

Plantele comunica si între ele. Experiente recente arata ca unele plante «refuza» sa se mai dezvolte daca altele, nu neaparat din aceeasi specie, sunt îndepartate de ele. Daca au fost readuse si asezate lânga acestea sau chiar la o distanta mai mare, plantele îsi revin si îsi reiau ciclul de dezvoltare aproape complet.

Intr-un experiment inedit 5 persoane au fost introduse într-o camera în care se aflau anumite plante. Fiecare dintre acestia trebuia sa se se

manifeste într-un anumit mod distinct fata de plantele existente în încapere. De exemplu, unul trebuia sa cânte la chitara, altul sa aprinda o lumina puternica si asa mai departe. Fata de aceste persoane si de actiunile lor plantele nu au reactionat în mod perceptibil. Insa, atunci când în camera a fost introdusa o a sasea persoana care trebuia sa joace rolul unui «asasin», tinând în mâna un foarfece cu care intentiona sa taie câteva ramuri, lucrurile s-au schimbat în mod semnificativ. Inca de la prima pereche de ramuri taiate aparatul GPR la care erau conectate plantele a înregistrat prezenta unei reactii violente la toate plantele din aceasta încapere. In plus, chiar si plantele «pereche» instalate într-o camera separata, la o oarecare distanta de prima încapere, au reactionat aproape asemanator.

In ziua urmatoare fiecare dintre cei sase indivizi a patruns în cea de-a doua camera, unul câte unul, de data aceasta fara sa poarte cu ei “instrumentele” si fara sa repete actiunile folosite în prima camera. La intrarea fiecaruia dintre primii cinci nu s-a observat vreo reactie semnificativa a plantelor. Când a ajuns sa intre în camera si ce-a de-a sasea persoana, cea care facuse “rau” plantelor din prima camera, liniile spectrale ale aparatului GPR au început sa se miste aproape nebuneste, cu toate ca acesta a patruns în încapere fara foarfecele «ucigas» pe care îl folosise cu o zi înainte. Plantele l-au «recunoscut» astfel pe asasinul unor semene de-ale lor. Desi evenimentele s-au petrecut în încaperi distincte si cele doua grupuri de plante n-au avut cum sa se «vada» în mod direct, ele au «memorat» cine este asasinul unora dintre ele !

Asadar, plantele dispun de o anumita «inteligenta» pe care, deocamdata, o putem doar constata, nu si identifica. Asa cum se stie astazi, ele au reprezentat o prima forma de viata de pe pamânt. Si atunci, de ce nu ar exista o anumita forma de comunicare atât la plante cât si la tot ceea ce este viu pe acest Pamânt ? Calea de comunicare a plantelor ar putea fi - într-o buna zi probabil ca se va si demonstra - telepatia globala.

Asa cum plantele pot fi suspectate de utilizarea unei comunicari telepatice, si animalele pot avea asemenea abilitati.

Despre animale se spune ca « simt » omul, lucru care poate fi explicat doar prin fenomenul de telepatie. Se pare ca ele primesc o serie de mesaje telepatice transmise de om. Exista în acest sens numeroase marturii.

Una din ele se refera la un eveniment petrecut în timpul celui de-al doilea razboi mondial. Unui ceasornicar de lânga Hamburg i-a fost confiscat câinele, un Saint Bernard autentic, pentru a fi folosit pe post de câine de paza al armatei naziste. Un an si jumatate mai târziu, ceasornicarul însusi a fost luat prizonier, datorita originii sale evreiesti. Intr-o noapte, el si alti trei colegi de lagar au evadat, însa au fost prinsi de paznici o jumatate de ora mai târziu, dupa ce acestia au dat drumul la câini. Precum într-una din acele stranii întâmplari din viata, câinele care i-a descoperit primul pe prizonieri era tocmai câinele ceasornicarului care avea un avans considerabil fata de ceilalti. Dupa toate instruirile pe care le capatase acesta de a ataca prizonierii, cum credeti ca s-a comportat acest câine ? El l-a recunoscut pe primul lui stapân epuizat fizic si l-a ajutat sa se salveze.

Mai târziu omul a marturisit întâmplarea care i-a marcat viata. Printre altele el a povestit ce a simtit atunci când a întâlnit ochii plini de caldura ai fostului sau câine. Acesta s-a întors imediat înapoi si i-a atacat pe toti ceilalti

câini care veneau din urma si se apropiau periculos. Toti evadatii au fost salvati atunci de interventia acestui câine. Cu toate acestea, ceasornicarul nu l-a mai vazut si nici auzit niciodata.

Despre caldura privirilor unor animale se vorbeste des si multi dintre noi am cunocut-o cu adevarat. Unele experiente au aratat ca exista cu siguranta o comunicare între animale si oameni, aceasta probabil manifestându-se aproape asemanator cu întâmplarile telepatice dintre oameni.

Demonstratiile au aratat cu certitudine ca si la animale ganglionii celulari care leaga ochii de nervul optic au rolul de a converti imaginea în impulsuri electrice care sunt transmise apoi creierului. In aceasta parte a creierului se presupune ca ar exista acest prim «procesor» care detine functiile de telepatie mentala. Când încercam sa dezvoltam abilitatea noastra pentru telepatia mentala, este important sa stim în care parte din corpul nostru este situat acest «regulator», pentru a putea apoi dezvolta mai bine aceasta importanta componenta. Iar lucrurile se petrec aproape asemanator cu ceea ce se întâmpla, de pilda, la un înotator, pentru care este foarte important sa-si dezvolte bratele, sau la un alergator care trebuie sa-si dezvolte picioarele.

Un experiment interesant a fost efectuat folosind niste sobolani care au fost închisi în custi din care se putea iesi, gasind calea printr-un labirint. Aceasta schema s-a imprimat în memoria lor, iar generatia urmatoare a gasit drumul prin acelasi labirint cu mai mare usurinta. Mai mult, un lot experimental de sobolani aflat la celalat capat al lumii, a reusit de asemenea sa gaseasca mai usor drumul spre iesire, ca si cum ar fi beneficiat de informatiile venite de pe celalalt continent, de la semenii lor. Este ca si cum ar exista un câmp biologic comun care se întinde pe toata suprafata globului, sau doua câmpuri biologice de aceeasi natura capabile sa intre în rezonanta. Iata un exemplu interesant de nonseparabilitate, în care nu mai este vorba de doua particule ci de fiinte care apartin aceleiasi specii.

Daca acest principiu al nonseparabilitatii functioneaza si la oameni, este ca si cum am fi parti ale aceluiasi tot. Regasim aici ideea unitatii în diversitate si poate patrundem sensul îndemnului hristic: "Iubeste-ti aproapele ca pe tine însuti".

Analiza unui vis telepatic

(extras din lucrarea: "*Psihanaliza fenomenelor oculte*" – Sigmund Freud)

Scrisoarea încredintata lui Sigmund Freud de catre un individ «extrem de cultivat si de inteligent» :

Cred ca visul care urmeaza este suficient de interesant pentru ca sa vi-l ofer ca material pentru studiile dumneavoastra.

Trebuie sa va spun în prealabil: fiica mea care este maritata la Berlin astepta sa nasca pentru prima oara la jumatatea lunii decembrie a.c. Aveam intentia sa merg la Berlin cu aceasta ocazie împreuna cu sotia mea (a doua), mama vitrega a fiicei mele.

In noaptea de 16 spre 17 noiembrie am visat, mai precis si mai real ca niciodata, ca sotia mea a nascut gemeni. Ii vad pe cei doi copilasi, au o mina stralucitoare, rozalii si bucalasi, cât se poate de clar, dormind alaturi în patutul lor, nu-mi dau seama ce sex au, unul - cu parul blond ca si spicul de grâu are precis trasaturile mele amestecate cu trasaturile sotiei mele, celalalt - cu parul brun-saten are précis trasaturile sotiei mele amestecate cu ale mele. Ii spun sotiei mele care are parul blond-roscat: nu încape îndoiala ca parul brun-saten al copilului "tau" va deveni si el roscat mai târziu. Sotia mea îi alapteaza pe copilasi. Ea tocmai a fiert dulceata într-o chiuveta (tot în vis) si cei doi copilasi s-au catarat în chiuveta si o ling.

Iata visul. M-am trezit de patru sau cinci ori în timp ce visam întrebându-ma daca este adevarat ca avem gemeni, fara sa pot conchide cu toata certitudinea ca nu am facut decât sa visez. Visul a durat pâna la trezire, chiar si putin dupa trezire, pâna când m-am lamurit pe deplin cum stau lucrurile. La micul dejun i l-am povestit si sotiei mele care s-a amuzat copios. Ea mi-a zis: Nu cumva a nascut gemeni Ilse (fiica mea)?

I-am raspuns: Nu-mi prea vine sa cred, caci nici în familia mea si nici în cea a lui Gs. (sotul ei) nu au existat gemeni. Pe 18 noiembrie, la orele 10 de dimineata, am primit o telegrama trimisa în dupa-amiaza precedenta de ginerele meu, în care eram anuntat ca s-au nascut doi gemeni, un baietel si o fetita. Nasterea s-a produs, prin urmare, în momentul în care visam ca sotia mea a nascut gemeni. Evenimentul a avut loc cu patru saptamâni mai devreme decât am socotit cu totii bazându-ne pe supozitiile fiicei mele si ale sotului ei.

Si asta nu-i totul: In noaptea urmatoare, am visat ca fosta mea sotie, defuncta, mama fiicei mele, a luat în grija patruzeci-si-opt de nou nascuti. La primirea primilor doisprezece, am protestat. Aici visul se sfârseste.

Fosta mea sotie a iubit mult copiii. Adeseori afirma ca si-ar dori o droaie de copii, cu cât mai multi cu atât mai bine, si ca s-ar simti în stare sa faca pe îngrijitoarea la o gradinita de copii. Zgomotul si tipetele copiilor erau muzica sa favorita . Adeseori se întímpla sa invite o ceata de copii de pe strada, sa-i ospateze în curtea vilei noastre cu ciocolata si prajituri. Fiica mea, dupa ce a nascut si, mai ales, dupa ce i-a trecut surpriza nasterii survenite prematur, a gemenilor si a diferentei lor de sex, s-a gândit de-ndata, fara îndoiala, la mama sa, stiind cu câta bucurie ar fi întâmpinat ea evenimentul. ”Oare ce ar spune mama acum daca ar sta la capatâiul meu de lauza?”

Acest gând i-a trecut mai mult ca sigur prin minte. Si iata ca eu am avut visul cu prima mea sotie defuncta, pe care am visat-o rareori, de care n-am mai vorbit dupa primul meu vis si la care nici macar nu m-am gândit.

Credeti oare ca coincidenta visului cu evenimentul, în ambele cazuri, este întâmplatoare? Fiica mea, care tine mult la mine, s-a gândit fara îndoiala în mod special la mine în clipele nasterii, cu atât mai mult cu cât i-am scris adeseori în privinta conduitei pe care sa o aiba în timpul sarcinii si nu am slabit-o cu sfaturile mele.

Comentariul lui Sigmund Freud :

Este usor de ghicit ce am raspuns acestei scrisori. Trebuia sa constat cu amaraciune ca si la corespondentul meu interesul analitic era obturat de interesul telepatic; asa încât am evitat întrebarea sa directa remarcând ca visul contine, de altminteri, multe lucruri în afara raportului sau cu nasterea gemelara, si i-am cerut sa-mi comunice informatiile si asociatiile susceptibile de a-mi permite interpretarea lui.

La care, am primit aceasta a doua scrisoare care, nici ea, nu satisface complet asteptarile mele:

Raspund abia asta zi la scrisoarea dumneavoastra amicala din 24 a acestei luni. Accept bucuros sa va comunic ”fara omisiuni si reserve” toate asociatiile care mi-au venit. Din pacate, putine - poate mai multe prin viu grai...

Ei bine, sotia mea si cu mine nu mai dorim copii. De altfel, nu am avut, ca sa spun asa, un raport sexual; în perioada visului cel putin nu a existat nici un ”pericol”.

Nasterea fiicei mele care a fost asteptata pentru jumatatea lui decembrie a facut, natural, obiectul unor conversatii numeroase între noi. Dar fata mea a fost examinata si radiografiata asta vara si, dupa constatarile sale, consultantul a diagnosticat ca va fi un baiat. Sotia mea a declarat atunci: ”Ce-as mai râde sa fie o fetita”. A mai zis atunci ca ar fi mai bine daca ar fi un H. decât un G. (numele ginerelui meu), fiica mea este mai draguta si are mai multa prestanta decât ginerele meu, desi el a fost ofiter de marina. Ma intereseaza chestiunile legate de ereditate si am obiceiul sa caut asemanarile la copilasi. Inca ceva! Avem un catelus care manânca cu noi la

masa, îsi primeste pateul si linge farfuriile. Tot acest material s-a reîntors în vis.

Iubesc mult copiii si am afirmat adeseori ca as mai creste cu placere înca un sufletel, acum când pot sa o fac cu mai multa întelegere, interes si calm, dar cu sotia mea, care nu are capacitatile necesare pentru o educatie temeinica a copilului, nu am vrut sa am copil. Iata ca visul îmi face cadou doi - sexul, nu l-am diagnosticat. Inca si azi îi vad în paturile lor si le recunosc limpede trasaturile, unul este mai "eu-însumi", celalalt mai mult sotia mea, dar fiecare are si ceva din celalalt. Sotia mea are parul blond-roscat dar unul dintre copii îl are saten (roscat), brun. Zic: "Si asta va deveni roscat mai târziu". Cei doi copii se catara pe o chiuveta mare în care sotia mea amesteca în dulceata, si ling marginile si fundul chiuvetei (visul). Originea acestui detaliu este usor de explicat, de altfel nici ansamblul visului nu ar fi dificil de înteles si interpretat, daca n-ar coincide cu nasterea neasteptata si precoce a nepoteilor mei (cu trei saptamâni mai devreme), coincidenta aproape orara (nu as putea spune cu precizie când a început visul, nepoteii mei s-au nascut la orele noua, noua si un sfert; în jurul orelor zece m-am dus la culcare si noaptea am visat), si daca nu am fi stiut dinainte ca va fi baiat. Cu siguranta, îndoiala privind exactitatea afirmatiei – baiat sau fata - poate face sa apara gemeni în vis, dar mai ramâne coincidenta temporala a visului gemelar cu nasterea neasteptata, si cu trei saptamâni în avans, a gemenilor fetei mele.

Nu este pentru prima oara când evenimentele de la distanta acced la constiinta mea înainte de a afla despre ele. Unul dintre mai multe altele: în octombrie, m-au vizitat cei trei frati ai mei. Noi nu ne-am mai gasit împreuna de treizeci de ani (desigur ca în doi mai des), exceptând, pe fuga , la înmormântarea tatalui meu si a mamei mele. Moartea lor era asteptata - în nici un caz nu am "presimtit-o". Dar, când în urma cu circa 25 de ani a murit cel mai tânar din fratii mei, brusc, pe neasteptate, la vârsta de zece ani, am gândit imediat - când factorul mi-a înmânat cartea postala care anunta moartea sa, si fara sa-i arunc vreo privire: aici scrie ca fratele tau a murit. Si totusi era singur în caminul familiei noastre, un baiat pleznind de sanatate, în timp ce noi ceilalti patru frati mai în vârsta ne luasem zborul de acasa si eram absenti. Din întâmplare, când m-au vizitat fratii mei, conversatia noastra s-a purtat pe marginea acestei experiente pe care am trait-o atunci si iata ca cei trei frati au scapat cu totii, ca la ordin, declaratia ca li s-a întâmplat si lor atunci exact acelasi lucru ca si mie. N-as putea spune daca lucrul s-a întâmplat identic, în orice caz fiecare a declarat ca a presimtit aceasta moarte ca o certitudine, înainte ca stirea primita putin dupa si total neasteptata sa o fi notificat. Toti patru suntem pe linia maternala naturi sensibile si în acelasi timp persoane robuste, dar nici unul din noi nu a fost atras de vreo forma de spiritism sau ocultism - ba chiar le respingem cu hotarâre. Toti cei trei frati ai mei sunt diplomati universitari, doi sunt profesori de liceu, unul sef geometru, mai degraba chitibusari decât fantasti. - Cam asta-i tot ce pot sa va zic despre vis. Daca vreti sa utilizati pentru publicare, pun totul la dispozitia dumneavoastra.

Comentariul lui Sigmund Freud :

Daca vom trece acum la tratamentul analitic al acestui vis, va trebui sa ne recunoastem din nou insatisfactia. Materialul de gânduri pe care visatorul îl ataseaza continutului manifest al visului este si el insuficient, cu el nu putem face nici o analiza a visului. Visul, de pilda, insista minutios asupra asemanarii dintre copii si parinti, el discuta de culoarea parului lor si despre probabila ei modificare în timp, iar pentru a explica aceste detalii etalate pe larg, visatorul nu ne da decât o informatie vaga, cum ca el s-a interesat dintotdeauna de problemele legate de asemanare si ereditate; si totusi, noi avem obiceiul de a cere mult mai mult. Dar într-un punct, visul permite o interpretare analitica, si tocmai acolo analiza, care altminteri nu are nimic de-a face cu ocultismul, vine într-o maniera remarcabila în sprijinul telepatiei. Numai datorita acestui punct va solicit atentia asupra acestui vis.

Daca examinati corect problema, visul acesta nu are nici un drept la calificarea de ”telepatic”. El nu-i comunica nimic visatorului, nimic care - sustras cunostintei sale obisnuite - sa se petreaca simultan într-un alt loc; ceea ce povesteste visul este cu totul altceva decât evenimentul de care informeaza telegrama din ziua care a urmat noaptea visului. Visul si evenimentul difera asupra unui punct extrem de important, dar si concorda, lasând la o parte simultaneitatea, într-un alt element foarte interesant.

In vis, sotia visatorului naste gemeni. Dar ceea ce s-a petrecut este ca fiica lui care traieste departe a nascut gemeni. Visatorul nu ignora aceasta diferenta, dar nu pare sa cunoasca vreo explicatie care sa-l ajute sa o depaseasca, si întrucât el nu are nici o înclinatie oculta, dupa zicerile lui, se multumeste sa întrebe cu timiditate daca coincidenta visului si evenimentului în punctul nasterii gemelare poate fi altceva decât o întâmplare. Dar interpretarea psihanalitica a viselor aboleste aceasta diferenta între vis si eveniment, si le da amândurora acelasi continut. Daca vom apela la materialul asociativ al acestui vis, el ne arata, în ciuda saraciei sale, ca exista aici o legatura afectiva între tata si fiica, legatura afectiva atât de obisnuita si de naturala încât ar trebui sa încetam sa ne rusinam de ea, care cu siguranta nu reuseste sa se exprime în viata decât ca interes tandru, si nu antreneaza ultimele sale consecinte decât în vis.

Tatal stie ca fiica sa tine mult la el, el este convins ca ea s-a gândit mult la el în ceasul marii ei încercari; eu cred ca el îl invidiaza pe ginerele sau, pe care îl blagosloveste în scrisoarea sa cu câteva remarci depreciative - pentru fiica sa. Cu ocazia nasterii (asteptata sau perceputa prin telepatie) s-a trezit în inconstient dorinta refulata: mai bine ar fi sotia (a doua) mea - si aceasta dorinta este cea care deformeaza visul si este responsabila de diferenta dintre continutul manifest al visului si eveniment. Avem dreptul sa înlocuim în vis a doua sotie cu fiica. Daca am avea mai mult material pentru acest vis, cu siguranta ca am putea sa consolidam si sa aprofundam aceasta interpretare.

Si iata-ma ajuns la ceea ce vroiam sa va arat. Ne-am fortat sa fim cât se poate de impartiali si am admis doua conceptii despre vis deopotriva de posibile si deopotriva de nedemonstrabile. Dupa prima, visul este reactia la un mesaj telepatic: fiica ta este pe cale de a aduce pe lume doi gemeni. Dupa a doua, el se bazeaza pe un travaliu de gândire inconstient pe care l-am putea traduce cam asa: astazi este precis ziua în care trebuie sa aiba loc

nasterea, daca tinerii de la Berlin s-au înselat într-adevar cu o luna, asa cum eu cred de fapt. Si daca sotia (prima) mea ar mai fi trait, ea nu s-ar fi multumit numai cu un copilas. Pentru ea, ar fi trebuit cel putin gemeni. Daca aceasta a doua conceptie este buna, nu mai avem nici o problema suplimentara. Este un vis ca oricare altul. La gândurile visului (preconstiente) care au fost mentionate s-a adaugat dorinta (inconstienta), ca nimeni alta decât fiica sa-i devina a doua sotie visatorului, si astfel s-a produs visul manifest care ne-a fost comunicat.

Dar daca preferati sa presupuneti ca mesajul telepatic al nasterii fiicei a ajuns la visator, atunci se nasc noi întrebari asupra raportului unui asemenea mesaj si asupra influentei sale asupra formarii visului. Raspunsul vine de la sine si poate fi furnizat fara nici un echivoc. Mesajul telepatic este tratat ca o bucata de material destinata formarii visului, ca un oricare alt stimul care vine din exterior sau din interior, ca un zgomot jenant venind din strada, ca o senzatie insistenta venind de la un organ al visatorului. In exemplul nostru, vedem cu limpezime cum mesajul este transformat în împlinire de dorinta cu ajutorul unei dorinte refulate si a asteptarii nerabdatoare, dar din nefericire nu putem arata cu aceeasi claritate cum s-a contopit el într-un vis împreuna cu un alt material simultan treaz. Mesajul telepatic - daca tot trebuie sa–i recunoastem realitatea - nu poate schimba deci nimic din formarea visului, telepatia nu are nimic de-a face cu esenta visului. Pentru a evita impresia ca as vrea sa ascund o obscuritate în spatele unui cuvânt abstract dar sunând bine, sunt gata sa reformulez: esenta visului consta în procesul particular al travaliului visului, care transporta gândurile preconstiente (resturile diurne) cu ajutorul unei motiuni de dorinta inconstienta în continutul manifest al visului. Dar problema telepatiei priveste la fel de putin visul ca si problema angoasei.

Sper ca ma aprobati în aceasta privinta, dar ca îmi veti obiecta curând ca exista totusi si alte vise telepatice unde nu exista nici o diferenta între eveniment si vis, si unde nu putem gasi nimic altceva decât restituirea nedeformata a evenimentului. Inca o data, eu nu cunosc, din propria mea experienta, asemenea vise telepatice dar stiu ca au fost raportate adeseori. Sa presupunem ca avem de-a face cu un asemenea vis telepatic fara deformare sau amestec. Atunci se pune o alta întrebare: oare, chiar putem numi vis o asemenea experienta traita telepatic? O veti face fara îndoiala atâta timp cât veti urmari limbajul uzual popular pentru care tot ce se întâmpla în viata noastra psihica în timpul perioadei somnului se numeste vis. Probabil ca mai ziceti si: m-am întors în vis, si ca gasiti si mai putin incorect sa ziceti: am plâns în vis sau m-am speriat în vis. Dar remarcati totusi ca în toate aceste cazuri utilizati unul în locul altuia, fara distinctie, ”vis” si ”somn”, sau ”stare de somn”. Cred ca ar fi în interesul preciziei stiintifice sa separam mai bine ”visul” si ”starea de somn”. De ce sa trebuiasca sa-i furnizam noi un pendant confuziei suscitate de Maeder care descopera o noua functie pentru vis, refuzând total sa distinga travaliul visului de gândurile latente ale visului? Asa ca, daca trebuie musai sa întâlnim un ”vis” telepatic pur de acest gen, noi vom prefera cu siguranta sa-l numim o experienta traita telepatic în stare de somn. Un vis fara condensare, deformare, dramatizare, fara împlinirea unei dorinte înainte de toate, nu merita desigur acest nume. Imi veti aminti ca exista înca si alte productii psihice în somn carora ar trebui atunci sa le refuzam numele de ”vis”.

Se întımpla ca experiente traite aievea în timpul zilei sa se repete pur si simplu în somn; recent, reproducerile în ”vis” ale scenelor traumatice m-au constrâns la o revizuire a teoriei visului; exista vise care se disting de specia obisnuita prin calitati aparte, care nu sunt la drept vorbind nimic altceva decât fantasme nocturne fara alterare, nici amestec, întru totul asemanatoare fantasmelor diurne binecunoscute. Ar fi desigur jenant sa excludem aceste formatiuni de la calificativul ”vise. Dar toate acestea vin frumusel din interior, sunt produsele vietii noastre psihice, în timp ce ”visul telepathic” pur ar fi, dupa însusi conceptul sau, o perceptie venita din exterior, vizavi de care viata psihica s-ar comporta de o maniera receptiva si pasiva.

Nota : Cartea “*Psihanaliza fenomenelor oculte*” a fost publicata în format electronic de editura AROPA – 1999.

PARTEA A II-A

EXERCITII DE INITIERE

Rolul locului si distantei

Telepatia mentala, care presupune existenta unui transmitator si a unui receptor, poate fi practicata fie **local**, de exemplu, într-o aceeasi încapere, fie **la distanta**.

In telepatia mentala locala cei doi actori pot sta la o distanta mica unul de celalalt, de la un metru pâna la câteva zeci de metri, astfel încât ei se pot vedea si, mai important, se pot auzi. In acest caz, comunicarea directa este importanta în special pentru confirmarea momentelor de transmisie-receptie si pentru confruntarea rezultatelor comunicarilor telepatice. In acelasi timp, este obligatoriu ca, în acest caz, receptorul sa nu aiba posibilitatea de a vedea – direct sau indirect - obiectele care sunt supuse experientelor de transmisie telepatica. Sunt astfel posibile si exercitiile de transmitere telepatica prin voce.

In telepatia mentala de la distanta cei doi actori se pot afla la o distanta apreciabila unul de altul, astfel încât ei nu se pot vedea si nici auzi. Pentru stabilirea momentelor de transmisie si receptie telepatica se apeleaza, în acest caz, la fixarea în prealabil a unui program comun, în care sunt înregistrate cu precizie orele si perioadele când au loc aceste transmisii. Pentru confruntarea rezultatelor se pot folosi carnetele în care fiecare dintre cei doi noteaza cu exactitate ora si mesajul transmis si respectiv receptionat. Aceste note vor face obiectul unei confruntari ulterioare, imediat ce acestia se vor revedea.

In practica, pentru comunicarea privind programul de transmisie-receptie si pentru confruntarea rezultatelor în transmisia si receptia mesajelor telepatice de la distanta se pot folosicu succes telefoane, speakere si orice alte mijloace care pot asigura o comunicare imediata.

Asa cum s-a mai mentionat, distanta nu joaca un rol foarte important în telepatie, deoarece în practica informatia poate fi transmisa si receptata de la orice distanta. Din acest motiv, se pot folosi orice alte tehnici care respecta principiile si conditiile de desfasurare descrise mai sus. Simplificarea comunicarii este foarte importanta mai ales în exercitiile din fazele de initiere si antrenament, când aceasta comunicare este absolut indispensabila.

Tehnici de relaxare

Este un fapt bine cunoscut ca transmiterea si/sau receptionarea mesajelor functioneaza cu atât mai bine cu cât esti mai relaxat, eventual în stare de transa.

Daca nu stiti sa va autoinduceti o stare de transa, urmati urmatoarele sfaturi :

- încercati sa va relaxati cât puteti de mult
- o buna relaxare poate fi realizata si prin urmatoarele tehnici :
  - dupa o baie fierbintere
  - statul în fotoliul favorit
  - statul în semiîntuneric
  - ascultatul unei melodii favorite etc.
- impuneti-va o stare de liniste adânca, chiar daca în apropierea dvs. se aud unele zgomote mai mici sau mai mari
- alungati orice gând care va vine în minte si mentineti cât mai mult aceasta stare
- daca simtiti ca va relaxati foarte bine cu o alta tehnica personala, folositi-o pe aceea
- puteti alterna tehnicile de relaxare, chiar si în timpul unui singur exercitiu de aceasta natura

Exercitiul 1

Familiarizarea cu mediul telepatic

- Cauta un moment linistit si un loc în care poti sa nu fii deranjat timp de 15 de minute în fiecare zi.
- Inchide ochii si puneti imaginatia la încercare pentru a «vedea» câmpul energetic care se manifesta în preajma ta.
- Dupa ce ai prima imagine în fata ochilor închisi, creaza-ti diferite emotii (bucurie, teama, dragoste, furie etc.)
- Imagineaza-ti aceste emotii curgând prin câmpul energetic pe care l-ai creat în jurul tau.
- Când esti gata, revarsa toate acestea (trimite emotiile prin care ai trecut si pe care le-ai situat în fluxul acela energetic), înapoi în corpul tau fizic.

Exercitiul 2

Patrunderea în reteaua telepatica

- Ocupa undeva o pozitie confortabila si relaxeaza-te
- Inchide ochii si încearca sa-ti umpli corpul fizic cu o energie care te ajuta sa te detasezi complet de orice sursa din jur care îti poate distrage atentia
- Imagineaza-ti chakra în fata ochiului mintii, ca pe un strat de abur fierbinte în jurul corpului tau. Acest strat este la început subtire, apoi acesta pare ca se îngroasa din ce în ce mai mult
- La capatul cel mai îndepartat al acestei chakre vei descoperi un zid
- Cu ochiul mintii vei impune corpului tau sa calatoreasca liber si sa se apropie de acest zid. Când ajungi în fata zidului te opresti
- Tot cu ajutorul corpului încearca sa descoperi în acest zid un punct slab. Incearca sa-l împingi cu corpul, în ideea de a-l darâma
- Daca zidul nu cade, încearca sa-l ataci cu mai multa energie. Daca crezi ca e nevoie, încarca-ti pumnul cu multa energie si loveste în punctul slab al zidului. Daca zidul nu cedeaza, continua prin tot ce-ti apare la dispozitie sa-l dobori
- Dupa ce zidul cedeaza, în spatele acestuia vei descoperi o retea telepatica. Ea se prezinta sub forma unui gol întunecat, continând câteva dungi albe care se misca în jurul lui.
- Imediat ce descoperi aceasta retea telepatica striga-ti cu putere numele tau de trei ori

- Asculta apoi licarirea unei raze, care va suna ca un fel de murmur în urechea ta. Ce-ti spune aceasta licarire ?

- Incearca sa raspunzi acestei licariri, trimitând propriul tau mesaj în reteaua telepatica, ca si cum îl încredintezi acestei licariri care se preumbla în ochilor tai

- Asteapta timp de un minut sa vezi ce raspuns vei primi. Daca primesti un raspuns bine receptat, înseamna ca esti deja conectat în reteaua telepatica. Ca exemplu, mesajul poate consta dintr-o întrebare de genul daca cineva te poate auzi. Raspunsul ar va veni numai în cazul în care cineva ti-a auzit mesajul

- Vorbeste deschis cu cel care ti-a dat raspunsul. Poti vorbi tot ceea ce îti place. Nu uita : dup ce ai terminat convorbirea, spune la revedere interlocutorului tau

- Deschide ochii si încearca sa revezi acum tot ceea ce ti s-a întâmplat.

Exercitiul 3

Transmiterea unui gând

- Ocupa undeva o pozitie confortabila si relaxanta
- Inchide ochii si concentreaza-te, încercând sa-ti fixezi un gând în minte. Gândul trebuie sa fie în legatura cu o persoana pe care o cunosti si careia vrei sa i-l transmiti
- Adu acest gând cât poti mai bine în fata ochilor închisi si amesteca-l cu energia pe care o simti în jurul corpului tau
- Cauta un moment potrivit si lanseaza gândul în afara ta, facându-l sa calatoreasca liber catre persoana vizata
- Deschide ochii si relaxeaza-te la loc.

Nu uita: Relaxarea si destinderea în cazul acestor exercitii joaca un rol foarte important. Daca esti tensionat succesul nu poate fi garantat.

Exercitiul 4

Tehnica cu doua persoane

Nota : Pentru acest exercitiu aveti nevoie de un pachet de carti de joc. Daca nu le avetii, puteti sa le confectionati din cartoane.

- Stabiliti mai întâi cine preia rolul de transmitator si cine pe cel de receptor în timpul acestui exercitiu

- *Transmitatorul* :

    - ia pachetul de carti, îl aseaza în fata receptorului si împreuna cu receptorul se aseaza undeva într-un loc confortabil si relaxant, eliberându-si mintea de orice gânduri straine
    - amesteca mai întâi cartile si trage apoi cartea de deasupra pachetului
    - începe prin a privi cartea extrasa cu insistenta
    - retine perfect imaginea cartii în minte, îsi alege un moment potrivit si trimite catre receptor aceasta imagine ca pe un gând izvorât din ochiul mintii sale

- *Receptorul* :

    - se asigura ca mintea sa este clara si eliberata de orice alt gând strain
    - fixeaza imaginea care i-a fost transmisa
    - când considera ca mintea sa a « sesizat » o imagine clara a cartii o confrunta cu cea trimisa de transmitator

- Incearcati mai întâi numai cu un numar redus de carti din pachet si vedeti cum merge exercitiul. Pe parcurs puteti mari numarul acestora pâna la folosirea întregului pachet

- Schimbati rolul între voi : transmitator si receptor.

Exercitiul 5

Rezonanta la sunete

Note :

1. *Rezonanta sunetului* : este folosita atunci când se doreste a se lucra cu o chakra vocala în telepatie si este un instrument de vorbire telepatica
2. Aceasta tehnica este pentru doua persoane
3. Se începe cu literele alfabetului si, dupa ce tehnica folosita va fi perfectionata, se va putea trece la cuvinte si propozitii.

- Stabiliti mai întâi cine va avea rolul de transmitator si cine pe cel de receptor pentru acest exercitiu

- Asezati-va unul lânga celalalt într-un loc confortabil, relaxati-va si eliberati-va amândoi de orice alt gând strain

- *Transmitatorul* :

    - începe prin a striga pe rând fiecare litera a alfabetului.
    - fiecare litera va fi pronuntata cât mai clar cu putinta
    - dupa fiecare litera pronuntata asteapta câteva secunde pentru ca receptorul sa o preia ca sunet la modul cât mai apropiat de cel real

- *Receptorul* :

    - va repeta sunetul auzit de la transmitator
    - va memora acest sunet cât mai exact cu putinta

- Se va schimba rolul dintre transmitator si receptor, repetându-se exact aceeasi pasi descrisi mai sus.

- Se exerseaza apoi transmiteri si receptii telepatice cu litere luate la întâmplare, prin acelasi procedeu descris la exercitiul anterior. Dupa 3-5 încercari se vor schimba din nou rolurile între transmitator si receptor.

PARTEA A III-A

CITIREA MUSCULARA A GANDURILOR

Cursul I

Cine are abilitati

Pâna în prezent nimeni nu a reusit sa aduca vreo dovada ca exista vreo corelatie între gradul de inteligenta a unei persoane si capacitatea acesteia de comunicare telepatica. De asemeni, nu exista nici o dovada cu privire la faptul ca vârsta sau sexul persoanei influenteaza capacitatea ei de comunicare telepatica.

Este important sa se stie ca, indiferent de vârsta, sex sau alte elemente importante ale diversitatii umane, fiecare om este capabil sa-si recupereze vechile abilitati pierdute - se pare - înca din preistorie : acelea de comunicare telepatica. Pâna în ziua de azi stiinta nu a putut demonstra si nu a reusit sa aduca nici o dovada palpabila ca anumite categorii de fiinte umane nu ar fi capabile sa-si recapete aceste abilitati. Fie ca avem de-a face cu un copil, fie ca este vorba de un om în vârsta, fie ca este o femeie sau un barbat, în batalia pentru dezvoltarea abilitatilor de comunicare mentala toate caracteristicile de diferentiere umana de acest fel nu reprezinta nici un impediment si, ca atare, nu sunt supuse nici unei restrictii specifice.

Desigur, oamenii asimileaza diferit. Unii sunt mai pragmatici, mai inventivi si mai receptivi decât altii. Din acest punct de vedere, se poate spune ca exista o oarecare diferentiere si ea se poate manifesta, desigur, si în ceea ce priveste asimilarea cunostintelor si practicilor de telepatie, asa cum, de altfel, se poate manifesta si în numeroase alte domenii de activitate umana.

Asadar, desi în paginile care vor urma subiectii considerati sunt referiti ca fiind niste barbati, este important sa se stie ca acesta este numai un exercitiu de exprimare si ca partea feminina este la fel de capabila sa efectueze si sa practice cu succes aceasta facultate mentala. De altfel, experimentele stiintifice au demonstrat cu prisosinta ca femeile au înregistrat rezultate stralucitoare, în multe cazuri depasind chiar capabilitatile unor barbati.

Cheia succesului

Cheia succesului pentru însusirea acestor practici o constituie, desigur, mai multi factori. Dintre acestia cei mai importanti ar putea fi:

- atentia si puterea de concentrare
- corectitudinea în aplicarea exercitiilor
- respectarea cu strictete a indicatiilor
- o practica asidua
- nu în ultimul rând, curajul si încrederea în reusita.

Din pacate stiinta, desi are dovezi palpabile ale existentei fenomenului telepatic, nu a reusit nici pâna astazi sa desluseasca mecanismul intim al comunicarii telepatice. Nimic însa nu ne împiedica sa discutam, sa practicam si sa analizam acest fenomen sperând ca într-o buna zi el va fi pus în lumina si, desigur, va fi exploatat la maximum în folosul omenirii.

Un lucru este însa cert : marea majoritate a teoriilor care sustin telepatia ca fenomen natural, aduc ca argument important în exercitarea acestuia marea puterea de concentrare a subiectilor.

Componentele practice

Lectiile si exercitiile care urmeaza sunt descrise la modul cel mai simplu si pe întelesul tuturor, astfel încât chiar si un copil ar putea sa asimileze si sa urmeze cu succes toate indicatiile si intructiunile necesare unei practici adecvate.

Asa cum veti putea observa mai departe, exercitiile au fost grupate în doua parti principale. Prima, cunoscuta si sub numele de citire musculara a gândurilor, nu este o telepatie autentica. Insa, asa cum s-a putut constata pe cale experimentala, practicarea acestei categorii de exercitii reprezinta un excelent antrenament pentru cea de-a doua parte a exercitiilor, cea de citire adevarata a gândurilor.

Precizam la modul imperativ ca elevii trebuie sa asimileze ambele categorii de exercitii ale acestui studiu, începând prin citirea musculara care, asa cum s-a mentionat, reprezinta o minunata pregatire posibila pentru realizarea experientelor de adevarata citire a gândului sau telepatie.

O practica graduala si fara excese

Experientele nu trebuie sa fie facute cu un individ aflat întâmplator în preajma noastra si, mai ales, nu în mod excesiv, toate într-o singura seara. Ele trebuie sa se desfasoare gradual, în ordinea în care sunt prezentate aici si trecând la urmatorul exercitiu numai dupa ce s-a realizat un real progres în exercitiul curent.

In plus, nici un exercitiu nu trebuie efectuat daca practicienii nu sunt pregatiti spiritual sau daca se afla într-o stare avansata de oboseala. Daca va simtiti obosit este de preferat sa nu începeti nici un exercitiu. Daca totusi l-ati început, este mai indicat sa renuntati si sa-l reluati altadata, atunci când va veti simti în forma. Avem de-a face aici cu o adevarata educatie a simturilor si de aceea trebuie sa-i acordati întreaga dvs. atentie si consideratie.

Nu insistati prea mult atunci când observati ca nu înregistrati succese autentice. Mai bine abandonati si reluati altadata, atunci când starea psihica si fizica va permite.

Recomandarea noastra este :

- sa afectati cel mult **doua ore pe zi** exercitiilor
- nu conteaza ca timp de câteva zile nu ati efectuat nici un exercitiu, însa perioadele de «relache» nu trebuie sa depaseasca mai mult de 15 zile
- nu încercati sa recuperati din timpul pierdut efectuând într-o singura zi mai mult de un exercitiu

Sfaturi importante

- Nu abordati experiente prea mari si de lunga durata
- Nu va descurajati dupa un insucces
- Nu va mirati ca altii reusesc mai repede decât dvs. (aptitudinile noastre de educare nu se manifesta în mod egal; se stie ca unii copii învata mai repede sa citeasca decât altii)
- Nu exista nici o persoana de o inteligenta obisnuita care sa nu posede în stare latenta aceasta facultate de a transmite si citi gândul de la distanta.

CURSUL II

Importanta citirii musculare a gândului

Pe lânga cele câteva avantaje mentionate mai sus, experientele de citire musculara care urmeaza, au si rolul de a aduce câteva lamuriri importante pentru a întelege ca exista o diferenta semnificativa între aceasta practica si adevarata citire a gândului.

La prima vedere, o experienta de citire musculara a gândului, desi poate parea spectaculoasa si poate oferi suficiente satisfactii, ba chiar i se pot gasi numeroase aplicatii practice foarte utile în viata noastra cea de toate zilele, nu are aproape nimic comun cu schimbul mental de gânduri. Insa, asa cum se va putea constata din cele ce urmeaza, ea constituie o practica premergatoare absolut indispensabila pentru abordarea telepatiei reale. Spiritul de organizare, puterea de concentrare, cooperarea, satisfactia data de succesele usor de obtinut sunt doar câteva caracteristici care se câstiga în aceasta faza de pregatire.

O prima experienta

Daca jucati rolul celui care experimenteaza acest exercitiu de citire musculara a gândurilor atunci urmati cu strictete toate indicatiile de mai jos. Exercitiul presupune ca va aflati într-un spatiu restrâns, de exemplu într-o camera, în care se mai afla si alte persoane care vor asista la experienta.

Rugati pe cineva sa va bandajeze bine ochii, dupa care, însotit sau nu, dupa cum considerati ca va puteti descurca, puteti parasi încaperea. Inainte însa de a parasi încaperea rugati asistenta ca în timp ce lipsiti sa decida împreuna si sa aleaga un obiect pe care sa-l ascunda într-un loc potrivit din încapere.

Sa presupunem ca asistenta a decis sa ascunda un creion într-un loc bine acoperit din camera. Toate persoanele prezente îsi vor ocupa locul firesc, astfel încât nimic sa nu tradeze locul si obiectul ascuns. Dupa aceasta, una dintre persoane va va invita sa reveniti înapoi în camera.

Dupa ce ati revenit, desigur, cu bandajul pe ochi astfel încât sa nu puteti vedea nimic, va veti adresa asistentei cam în felul urmator :

"*Am nevoie de ajutorul unei persoane care cunoaste exact locul si obiectul ascuns. As prefera o persoana care are o sensibilitate mai mare, în sensul ca se poate concentra suficient de bine asupra experientei si ca vrea cu adevarat sa ma ajute. Ea nu trebuie sa-mi spuna nimic pentru a trada secretul vostru. In general nu-i voi cere sa vorbeasca deloc cu mine. Ea ma va ajuta, la modul aproape inconstient, sa ma conduca exact acolo unde trebuie pentru ca eu sa descopar mai întâi locul si apoi obiectul ascuns. Asa cum veti putea observa, nu voi face altceva decât sa o tin de mâna. Daca ea îmi va face anumite semne din care eu as putea beneficia sa-mi duc la bun sfârsit experimentul, atunci nu înseamna decât ca ea v-a tradat. Eu nu-i cer asta. Ii cer doar sa coopereze mental cu mine, în sensul ca :*

1) se concentreaza puternic pentru a ma îndruma catre obiectiv, si
2) îsi doreste sincer succesul meu.

In plus, va rog si pe voi ceilalti ca, din punct de vedere mental, sa contribuiti cu mine si sa ma ajutati. Numai în aceste conditii pot sa va asigur ca voi putea descoperi secretul vostru."

In fine, daca asistenta a hotarât, chiar în prezenta dvs., care este persoana care va va oferi ajutorul, urmatorul pas este sa-i prindeti mâna în mâna dumneavoastra. Puteti sa-i repetati si acesteia ceea ce ati spus mai devreme, adica ce asteptati de la ea. Faceti-o la modul în care puteti sa o sensibilizati cât mai bine, sa o determinati sa coopereze cu interes si cu sinceritate.

Rolul experimentatorului

De aici înainte rolul dvs. este esential. Urmatorul pas este sa încercati sa deslusiti si sa profitati din plin de impresiile pe care le imprima contractia musculara a mâinii pe care o tineti în mâna dvs. Nu este deloc simplu. La început veti fi derutat, nu va veti da seama ce decizii sa luati si poate nici nu veti simti prea evident vreo vibratie musculara din partea partenerului-ghid ales.

Nu va descurajati. Trebuie sa aveti deplina încredere. Increderea dvs. în reusita trebuie sa o depaseasca pe a tuturor celor prezenti.

Niciodata sa nu va treaca prin cap ca ghidul este rauvoitor si nu vrea sa coopereze. Trebuie sa-i acordati încredere deplina. Lasati-va condus sincer de el spre succes.

Daca totul decurge normal, toate indiciile exprimate prin vibratiile musculare ale mâinii ghidului va vor conduce, putin câte putin, dar cu siguranta, catre ascunzatoare. Nu trebuie decât sa stiti sa interpretati aceste vibratii.

Daca aveti senzatia ca nu primiti nici un indiciu relativ la directia pe care trebuie sa o urmati, trebuie sa insistati pentru a ajunge sa simtiti aceasta colaborare. Puteti face un pas înainte, într-o anumita directie, apoi puteti face pasul înapoi, si în tot acest timp încearcati sa obtineti indiciile de care aveti nevoie. Un pas facut într-o directie gresita ar trebui sa fie urmat de o vibratie a mâinii ghidului care, presupunând ca doreste sa va ajute, se va opune cu siguranta. Dimpotriva, un pas îndreptat într-o directie buna ar trebui sa conduca la o «vibratie de aprobare» din partea ghidului. Testând toate acestea - cu destula abilitate, se întelege, astfel încât sa nu para ca o provocare deranjanta – veti putea sa deslusiti semnificatiile vibratiilor musculare ale partenerului dvs. cooperant.

In tot acest timp puteti sa va adresati verbal ghidului. Faceti-o cu destula blândete si îmbiati-l sa coopereze. Cereti-i sa se concentreze puternic asupra experientei, sa-si îndrepte toate gândurile numai în scopul reusitei: la început asupra ascunzatorii apoi, dupa ce aceasta a fost descoperita, asupra obiectului ascuns.

Efectele unor miscari brusce din partea dvs. pot fi de asemenea benefice. Ghidul imprima inconstient o miscare vibratorie mâinii sale. Sensul acestei miscari ar trebui sa fie suficient pentru dvs.

Murmurele pe care este probabil ca le simtiti din partea asistentei, pot fi si ele benefice, daca stiti sa le interpretati corect. Desi nu pe ele va veti baza cel mai mult, totusi este bine sa le aveti în vedere atunci când considerati ca aveti nevoie de ajutor. In general, concentrarea dvs. acuta trebuie sa speculeze orice factor favorabil care apare pe parcursul experimentului.

Nu uitati ! Când apucati un obiect în intentia de a-l prezenta ca fiind chiar obiectul cautat, asteptati «semnalul» muscular de la ghid. Mimati diferite miscari cu acest obiect pentru a va convinge, prin vibratiile musculare transmise de ghid, ca acesta este sau nu obiectul cautat. Nu va grabiti, pentru a nu strica totul !

Cum se manifesta vibratiile musculare

In general, vibratiile musculare, evidentiate prin mâna ghidului, se pot manifesta în doua forme distincte. Intr-o prima forma aceste vibratii se pot produce în sensul unei usoare miscari de opozitie, o tractiune înapoi, care are ca scop oprirea operatorului si întoarcerea lui înapoi din directia în care se îndreapta, în cazul în care aceasta directie este gresita.

In cea de-a doua forma, vibratiile se produc în sensul unei miscari aprobatoare, care indica faptul ca punctul spre care se îndreapta operatorul este cel corect.

In general, lipsa unei vibratii autentice poate fi încadrata în cea de-a doua forma de cooperare. Aceasta înseamna ca ghidul nu are de ce sa se opuna, sa se exprime în vreun fel anume. El se va feri sa-l traga pe operator dupa el spre directia buna, deoarece considera ca acesta ar fi un ajutor direct, poate chiar expus la modul ostentativ. In plus, ar putea fi banuit ca

«tradeaza». De aceea, atitudinea sa în acest caz va fi, de cele mai multe ori, aceea de a nu intreprinde nimic si de a nu manifesta nici un fel de initiativa.

Din nou despre cheia succesului

Operatorul trebuie însa sa aiba încredere deplina în ghidul sau. Presupunând ca atentia acestuia din urma este îndreptata în totalitate spre desfasurarea corecta a experimentului, mai mult ca sigur ca aceasta va impune, aproape imperceptibil, manifestarea anumitor actiuni musculare: de aprobare, atunci când directia este buna, sau de dezaprobare, atunci când directia este gresita.

Este important ca operatorul sa stie sa distinga corect sensul vibratiilor musculare pe care le percepe prin mâna ghidului sau. Sa distinga când aceste vibratii se manifesta în sensul unei dirijari acompanietoare, în sprijinul sau, si când ele se manifesta invers, în sensul de dezaprobare.

O interpretare corecta a acestor vibratii reprezinta, de fapt, cheia succesului. De aceea, repetarea exercitiilor de aceasta natura este aproape obligatorie. Ea se va face pâna când se va ajunge la un progres real, prin înregistrarea unor reusite dese sau chiar permanente.

Un alt element care joaca un rol important în obtinerea succesului este cel bazat pe încrederea completa a ghidului în faptul ca îl ajuta sincer pe operator. In acest sens el va fi stimulat si îndemnat permanent. In fiecare moment ghidul fixeaza cu grija privirea si atentia sa în preajma obiectului cautat. In plus, concentrarea mintii sale asupra obtinerii rezultatului scontat va determina si actiunile muschilor sai si le va comunica astfel operatorului. Cu cât este mai absorbit de experienta, cu atât vibratiile vor fi mai intense si mai evidente.

Totodata, operatorul trebuie sa fie convins ca ghidul sau coopereaza în acest sens, altfel succesul nu poate fi obtinut.

Secretul citirii musculare

Cum se explica faptul ca ghidul acorda - la modul aproape inconstient - un ajutor pretios operatorului ? Explicatia are la baza concentrarea puternica a întregii sale atentii asupra experimentului si este una foarte simpla. Ea este data de axioma care spune ca : «**Orice gând tinde sa se traduca în fapt**».

Demonstratia perfecta a acestui mare adevar o avem, fiecare dintre noi, aproape zilnic, prin gesturile noastre care însotesc starile mentale de bucurie, frica, tristete, furie, surpriza etc. Secretul consta de fapt în actiunea automata sau activitatea musculara inconstienta. Actiunile mentale si cele musculare sunt într-o permanenta si intima conexiune, depinzând unele de altele.

Un mic experiment în acest sens, la îndemâna oricaruia dintre noi, ne va convinge poate mai bine.

- Concentrati-va puternic si gânditi-va ca doriti sa ridicati un obiect aflat la o jumatate de metru în dreapta dvs.
- Gânditi-va intens si veti constata ca trupul dvs. se va înclina spre dreapta, catre obiectul respectiv.

- Concentrati-va atentia si gânditi-va ca doriti sa apucati un obiect aflat în stânga dvs.
- Gânditi-va puternic si veti avea surpriza sa constatati ca trupul dvs. se va înclina spre stânga, catre obiectul respectiv.

Necesitatea practicii

Practica pentru realizarea cu succes a acestei categorii de exercitii este indispensabila. Nu trebuie sa credeti ca succesul se obtine imediat si de fiecare data. La fel de rau este sa nu credeti în sansa de a obtine succesul, mai ales atunci când, dupa câteva insuccese, se poate instala descurajarea.

Exercitiul este absolut necesar. Continuarea practicii este cea mai buna alternativa posibila. Din fiecare repetare a exercitiului veti câstiga ceva nou, va veti îmbogati arsenalul de tehnici.

Nu inventati si nu treceti singuri la exercitii care sunt mai dificile. Rezolvati-le gradual, în ordinea în care sunt expuse în acest studiu.

O perioada de timp este bine sa va antrenati cu un ghid mult mai cooperativ, de la care puteti întelege si interpreta mai usor «semnalele» musculare pe care vi le transmite.

Fiti optimist si gânditi-va ca într-o buna zi veti ajunge sa puteti «ghici» cifrul unui seif prin intermediul unui ghid care îl cuoaste. Nimic nu va impresiona asistenta mai mult decât o astfel de demonstratie.

Dupa înregistrarea primelor succese nu este deloc necesar sa dati explicatii asistentei despre felul în care procedati, chiar daca multi curiosi vor insista sa le împartasiti din tehnica folosita. Lasati o umbra de mister în toate experimentele pe care le efectuati, ascundeti urmele care v-ar putea desconspira tehnica si puneti în evidenta cât mai mult efectele spectaculoase, caci toate acestea va vor ajuta sa progresati.

Daca veti povesti asistentei toate detaliile procedurilor folosite, cu siguranta ca nu veti primi multumiri, ba mai mult, este posibil chiar sa-i dezamagiti pe unii.

Atunci când veti ajunge sa cititi cu adevarat gândurile, situatia se va schimba radical. Veti putea sa vorbiti oricât de mult despre abilitatile capatate si veti impresiona întotdeauna pe cei din jur.

Contactul fizic dintre operator si ghid

Asa cum am mai mentionat, singurul lucru pe care îl aveti de învatat în domeniul citirii musculare a gândurilor este acela de a interpreta corect miscarile vibratorii ale unor muschi. In exercitiul prezentat mai sus am vazut ca reactia musculara este «citita» din mâna ghidului. Trebuie însa sa stiti ca nu numai mâna poate fi folosita în aceste practici. Puteti tot la fel de bine sa folositi bratul ghidului, sau sa asezati palma pe fruntea acestuia etc. In tot acest contact fizic cu ghidul este indicat sa tineti seama si de sensibilitatea de care dispuneti. Daca considerati ca dispuneti de o posibilitate mai eficienta pentru a spori aceasta sensibilitate în contactul fizic cu ghidul, este indicat sa o probati. In general, apelati totdeauna la solutia cea mai eficienta pentru dvs.

De asemenea, trebuie sa tineti seama de faptul ca uneori munca poate fi mai usoara, alteori ea poate fi foarte dificila. Rezultatul depinde foarte mult de forta cu care ghidul se concentreaza si îsi fixeaza gândul sau asupra experientei. Daca veti avea de-a face cu un ghid a carui atentie este foarte relaxata sau care este decis sa nu coopereze, veti constata ca miscarile sau vibratiile sunt prea dificil de interpretat, ele fiind în acest caz prea lejere si prea lipsite de sensibilitate si semnificatie.

Cu toate acestea, practicând atât cât este nevoie cu diferite persoane, veti putea citi «semnalele» musculare din ce în ce mai bine.

Durata practicii

O practica neîntrerupta este indispensabila unui succes deplin. In mod normal, în fiecare zi ar trebui sa marcati un progres cu privire la abilitatea de citire musculara a gândului. Daca veti sti sa transformati momentele acestor experiente în ceva agreabil si distractiv, nimic nu vi se va parea obositor sau riscant în aceasta practica.

In privinta duratei practicii sfatul nostru este sa lucrati timp de trei luni de zile toate exercitiile expuse în partea alocata experientelor de citire musculara a gândului. Puteti consacra unui exercitiu cel putin o ora, dar nu mai mult de doua ore pe zi.

Daca veti dori sa lucrati cu perseverenta aceste experiente timp de trei luni de zile atunci cu siguranta ca orice dificultate va fi depasita si veti putea deveni un adevarat specialist în citirea musculara a gândului.

CURSUL III

Câteva trucuri utile

Simulând o oarecare agitatie în timpul unei experiente, încercând pe perioade scurte de timp sa va deconcentrati ghidul, tragându-l cu o oarecare bruschete înainte sau înapoi, puteti obtine o intensitate mai mare a indicatiilor sale musculare.

Este recomandat sa variati deseori tehnica operatorie, pentru a va perfectiona propriile practici si pentru a oferi sansa ca ele sa devina cu adevarat spectaculoase si de nepatruns pentru toti cei care va asista. Diversitatea în acest caz ar trebui sa vizeze si marirea considerabila a efectelor asupra asistentei.

De exemplu, atunci când veti deveni un adevarat expert, veti putea apela la un truc mult mai spectaculos. In loc sa apucati mâna ghidului pentru contactul muscular, veti putea folosi o coarda elastica sau un fir metalic, de circa o jumatate de metru lungime, care sa fie interpus între cele doua mâini : a dvs ca operator si a ghidului. Ghidul tine un capat al firului iar dvs celalalt capat. Vibratiile pot fi destul de clare si, cu putin antrenament, orice experienta de aceasta natura poate fi efectuata cu succes. Efectul însa va fi, fara îndoiala, absolut surprinzator.

Explicatia unei astfel de posibilitati este una simpla si este un lucru demn de remarcat : *indiferent de natura si diversitatea exercitiilor din aceasta categorie, indicatiile musculare transmise sunt întotdeauna de aceeasi natura*.

Concentrarea operatorului

Nu numai puterea de concentrare mentala a ghidului este foarte importanta pentru reusita unui exercitiu de citire musculara a gândului, ci si a dumneavoastra - ca operator - în aceeasi masura.

In scopul educarii acestei abilitati beneficiati în acest manual de câteva exercitii speciale de relaxare si de concentrare a mintii. De asemenea, beneficiati în acest manual si de câteva exercitii dedicate dezvoltarii sensibilitatii de citire si interpretare a vibratiilor musculare.

Pentru ca operatorul sa poata beneficia cu adevarat de o concentrare cât mai buna, un rol important îl poate juca bandajarea ochilor. In acest mod privirea sa nu mai este distrasa de nimic, ea aflându-se permanent într-un întuneric aproape perfect. Nu mai putin adevarat este si faptul ca, în aceasta stare, efectul actiunii operatorului si a întregii experiente asupra asistentei este sporit. Insa principalul rol jucat de o simpla panglica aplicata pe ochii operatorului ca un adevarat bandaj consta în aceea ca, cel putin pentru exercitiile de început, îl ajuta pe acesta sa se concentreze mult mai bine si sa-si fixeze întreaga atentie asupra vibratiilor mâinii ghidului sau.

Un nou exercitiu

Vom presupune ca asistenta a decis sa ascunda o carte aleasa dintr-o biblioteca si asezata undeva într-un teanc mai mare de carti pe o masa. Sa zicem ca ea a fost plasata a treia carte din vârful teancului.

In tot acest timp operatorul nu se afla în încapere, el fiind invitat sa paraseasca spatiul camerei înainte de a trata orice întelegere supra locului ascunzatorii si a obiectului ascuns.

Dupa ce totul a fost pus la punct operatorul este invitat înapoi în încapere, cu ochii bandajati în mod corespunzator.

Asa cum se poate constata, pâna aici experienta a parcurs exact aceiasi pasi cu cea dinainte.

Sa presupunem ca sunteti chiar dumneavoastra operatorul care conduce aceasta experienta. Iata ce aveti de facut în continuare.

Primul lucru pe care-l aveti de facut este acela de a expune asistentei, apoi ghidului ales, ceea ce intentionati sa faceti si în ce conditii. Apoi, împreuna cu ghidul tinut de o mâna, porniti prin încapere si asteptati indicatiile musculare de la acesta.

Ce directie trebuie sa urmati ? Exista o regula de aur în aceasta privinta. Ea se exprima, pe scurt, astfel : «**urmati linia minimei rezistente**».

Daca ati luat o directie gresita, ghidul va va avertiza printr-o vibratie corespunzatoare a mâinii sale. Daca sunteti pe drumul cel bun atunci nu veti simti nici un fel de presiune sau, mai mult, veti observa o tractiune sensibila aprobatoare în acelasi sens.

Luati întotdeauna în considerare si acordati-i importanta cuvenita, precum unei legi a naturii umane, faptul ca ghidul dumneavoastra doreste sincer sa reusiti. Gânditi totdeauna pozitiv din acest punct de vedere. Mai mult, alungati din minte orice gând referitor la faptul ca s-ar putea ca ghidul sa nu fie suficient de cooperant. Nu va ocupati mintea cu astfel de gânduri negative. Increderea, acceptata din start, este esentiala.

In mod treptat si fara sa întâmpinati mari dificultati veti constata ca sunteti «invitat» de ghid sa va îndreptati chiar catre masa pe care se afla teancul de carti. Când va veti convinge - desigur, inclusiv prin tatonari si bâjbâieli corespunzatoare, asa cum ar proceda un orb - ca aveti de-a face cu o masa si ca acolo trebuie sa se afle obiectul cautat, puteti sa va permiteti un moment de relaxare, timp în care puteti încearca sa amplificati misterul experientei dumneavoastra vizavi de asistenta, prin cuvinte si îndemnuri adecvate.

Daca sunteti în dificultate, atunci încearcati sa imprimati o senzatie de rezistenta în directia în care sunteti îndrumat de mâna ghidului si veti obtine o vibratie sporita. Chiar daca simtiti ca sunteti pe drumul cel bun, nu înseamna ca nu trebuie sa încercati sa obtineti un semn în plus care sa va convinga definitiv. Tatonarea cu mâna libera prin aer, inclusiv aplecarea sub masa pentru a simula apucarea unui obiect imaginar, sunt elemente care pot întari convingerea ca sunteti sau nu pe drumul cel bun. Ghidul va reactiona de fiecare data corespunzator cu ceea ce doriti sa intreprindeti. Muschii mâinii care se afla în mâna dvs. vor reactiona exact în modul din care ar trebui sa întelegeti exact ce trebuie facut. Acesti muschi se vor relaxa de fiecare data când sunteti pe drumul catre succes, si se vor încorda, uneori chiar cu prea mare intensitate, atunci când nu va aflati sau v-ati abatut aproape iremediabil de la drumul cel bun.

Nu neglijati sfatul pe care l-ati primit înca de la primul exercitiu : invitati permanent ghidul sa se gândeasca profund la obiectiv.

Atingeti câteva obiecte de pe masa si «cititi» cu multa atentie indicatiile pe care pe primiti de la ghid. Incercati sa distingeti clar care dintre «semnale» înseamna o aprobare si care înseamna o dezaprobare a actiunilor dumneavoastra.

Când, într-un sfârsit, ati pus mâna pe teancul de carti, veti constata o relaxare brusca si aproape completa a muschilor mâinii ghidului. Intreaga tensiune creata anterior se disipeaza pâna la disparitie completa. Cu toate acestea, nu va grabiti. Convingeti-va mai întâi ca lucrurile stau chiar asa cum ati primit indicatiile. Testati permanent si puneti la încercare buna credinta si cooperarea ghidului dvs !

Atitudinea asistentei

Plimbati mâna libera în sus si în jos pe teancul de carti. Continuati sa obtineti cât mai multe indicatii care va sunt favorabile, inclusiv prin murmurul sau comportamentul fatis al asistentei. Pentru ca i-ati cerut si ei concentrare si cooperare în scopul reusitei experimentului, întreaga asistenta va încerca sa va sprijine. Considerati-i pe toti cei din jurul dumneavoastra binevoitori si cooperanti. Atitudinea asistentei se poate manifesta în favoarea dvs si poate contribui la succes.

Printr-o relaxare aproape brusca, mâna ghidului va va sugera când ati atins cartea cu pricina. Repetati gesturile, reluati miscarile pentru a capata definitiv convingerea ca ati atins obiectivul.

Cu destula dibacie veti constata ca de fiecare data persoanele care asista la experientele tale sunt interesate direct ca sa reusiti. Bineînteles, cu conditia sa nu fiti un dusman autentic pentru vreuna din ele. Cei mai multi vor fi aproape convinsi ca, prin concentrarea gândului lor asupra obiectului si ascunzatorii, contribuie la succesul experientei.

In momentul precis în care scopul este aproape atins, adica veti pune mâna chiar pe cartea aleasa si o veti scoate din teanc, veti avea surpriza sa constatati ca aproape întreaga asistenta scoate un suspin de usurare, un freamat final al succesului asigurat. Unii chiar se vor grabi sa va confirme ca obiectivul a fost atins si, desigur, toti vor aprecia performanta pe care tocmai ati realizat-o.

CURSUL IV

O experienta care poate uimi asistenta

Urmatoarea experienta este una surprinzatoare, care se poate bucura de un succes deosebit în rândul asistentei, întrucât ea presupune tot gasirea unor obiecte ascunse, dar de dimensiuni minuscule.

Propuneti asistentei ca sunteti capabil sa gasiti un ac ascuns sub un covor din camera si, în plus, puteti sa descoperiti chiar si o gaura minuscula facuta cu acesta într-unul din peretii încaperii, înainte de a fi el însusi ascuns.

Veti avea surpriza ca unii se vor minuna de propunerea dvs chiar de la bun început. Cu siguranta ca vor exista si unii care se vor îndoi de obtinerea unei astfel de performante. Vorbiti-le si încearcati sa-i convingeti ca, daca cooperarea va lor va functiona perfect, nu aveti cum sa ratati.

Procedura de pregatire decurge la fel ca si la exercitiile anterioare. Cât timp veti parasi încaperea, asistenta va pregati cu minutiozitate experienta. Ea consta în folosirea unui ac cu care se va proceda astfel :

- *Se alege un ac potrivit*
- *Se înfige vârful acului într-unul din peretii încaperii, pentru a marca o gaura mica (atentie, a nu se strica peretii gazdei !). Gaura nu trebuie sa fie foarte evidenta. Trebuie sa fie doar atât cât o poate face vizibila si recunoscuta mai târziu.*
- *Se plaseaza acul, într-un loc convenit de întreaga asistenta, sub un covor din camera.*
- *Este invitat operatorul în încapere pentru a-si începe experimentul.*

In continuare vom presupune din nou ca operatorul sunteti chiar dumneavoastra. De aceea ne vom adresa direct catre dvs.

Pentru aceasta noua experienta nu este neaparat necesar ca operatorul sa intre în încapere legat la ochi. Dimensiunile obiectelor care trebuie identificate sunt atât de mici încât nu mai are mare importanta si nici nu imprima un prea mare efect bandajarea la ochi. Totusi, daca sunteti înca

nesigur pe dumneavoastra si credeti ca va puteti concentra mai bine daca aveti un bandaj pe ochi poate ar fi mai bine sa-l folositi. Oricum, trebuie sa va gânditi ca într-o buna zi va trebui sa renuntati definitiv la aceasta practica.

Alegeti ghidul, cu aceleasi rugaminti si îndemnuri pe care le-ati folosit si la exercitiile anterioare. Apucati-l de mâna si puneti-va pe treaba. Ceea ce aveti de facut este, în aceasta ordine :

a) mai întâi sa descoperiti care este covorul sub care a fost ascuns acul

b) apoi sa descoperiti în ce colt al covorului a fost plasat acul

c) urmeaza apoi sa gasiti efectiv acul

d) descoperiti apoi peretele în care a fost facuta o gaura cu acest ac

e) descoperiti, în sfârsit, gaura facuta de acest ac si înfigeti acul chiar în ea.

Toate aceste elemente de detaliu în operatiunile si cercetarile dumneavoastra vor da o oarecare nota de dramatism si de efort laborios, ceea ce, cu siguranta, va fi bine apreciat de asistenta. Ele trebuie explicate cu rabdare dar si cu un pic de patos celor prezenti, astfel ca toata lumea prezenta sa aiba o viziune clara a ceea ce doriti sa intreprindeti. In plus, vor constitui si pentru dvs un program clar de actiune.

De felul în care abordati fiecare pas depinde numai de dvs. Puteti folosi pentru fiecare exact aceleasi tehnici ca cele folosite pâna acum la exercitiile anterioare, sau puteti sa va îmbogatiti tehnica cu elemente noi care sa aduca o nota mai buna de amuzament si spectacol fascinant în acelasi timp.

Descoperirea covorului este una din cele mai simple actiuni. In încapere nu pot exista prea multe covoare, iar daca aveti norocul sa fie numai unul singur, atunci misiunea dumneavoastra pentru aceasta faza este ca si îndeplinita.

Pentru a descoperi sub ce portiune a covorului a fost ascuns acul e nevoie de câteva tatonari. Pentru aceasta aveti nevoie de ajutorul ghidului pe care îl purtati de mâna dupa dvs prin camera, exact pe acolo pe unde doriti. Vibratiile musculare receptionate din mâna acestuia va vor da indicatiile pretioase de care aveti nevoie.

Descoperirea peretelui în care s-a facut o gaura cu acul tocmai gasit în pasul anterior este iarasi o treaba cu mult mai simpla decât aceea a descoperirii, de exemplu, a gaurii din perete. Nu exista mai mult de patru pereti în încapere si este foarte posibil ca pe unii dintre acestia (sau macar portiuni importante ai acestora) sa-i eliminati din cautari deoarece sunt acoperiti de biblioteci, dulapuri si alte lucruri care îi pot masca.

Cea mai complicata treaba ramâne descoperirea gaurii din perete. Ea este atât de minuscula, încât se ofera cu greu unei priviri foarte atente. Efectul cel mai mare îl obtineti daca apucati între degetele mâinii libere acul

descoperit cu putin timp mai devreme si îl înfigeti exact în gaura facuta de acesta în perete.

Locul în care ar putea fi gaura din perete poate fi descoperit prin tatonari ale unor portiuni din peretele cu pricina. Plimbati mâna libera cu acul pe diferite suprafete convenabile de perete, în sus, în jos, la stânga sau la dreapta. Strategia cea mai buna consta în micsorarea pas cu pas a portiunilor în care cautati. In acest sens, aveti grija sa încetiniti mult miscarile atunci când va apropiati de localizarea gaurii si, mai ales, atunci când considerati ca sunteti pregatit sa înfigeti acul în perete. Relaxati-va un pic înainte de pasul final. Apoi, când veti relua intentia de a duce experienta la bun sfârsit, asteptati pâna ce veti simti o relaxare completa a mâinii ghidului, sau un îndemn ca totul este pe drumul cel bun.

O importanta strategie de cautare

Atunci când aveti de cautat un obiect este bine de la bun început sa reduceti teritoriul de cautare, mai ales daca acesta este foarte mare. Nu este indicat sa “bâjbâiti” prin toata încaperea dupa obiectul ascuns, deoarece dati impresia de nesiguranta.

Incercati mai întâi sa împartiti imaginar teritoriul în doua.

Dupa ce va veti convinge ca pentru o parte a acestuia aveti indicii importante ca obiectul nu se afla ascuns acolo, abandonati partea respectiva si ocupati-va numai de cealalta parte.

Dimpotriva, daca aveti indicii suficiente ca obiectul ascuns ar fi în partea în care tocmai cautati, atunci insistati numai pe aceasta parte si abandonati-o complet pe cealalta.

Cu fiecare parte procedati la fel, prin înjumatatire. Veti scurta astfel timpul de gasire a obiectului ascuns si efectul asupra asistentei va fi, fara îndoiala, unul impresionant.

Nu uimirea asistentei este obiectivul principal

Acest exercitiu poate da impresia ca avem de-a face cu o adevarata citire a gândurilor, adica cu telepatia propriu zisa. In plus, daca în loc sa apucati mâna ghidului sunteti deja în stare sa folositi o bagheta, un fir metalic sau de plastic pentru legatura « telepatica » cu acesta, efectul este cu atât mai spectaculos si veti minuna cu certitudine asistenta.

Nu uitati însa ca rolul dvs este acela de a deveni un foarte bun si adevarat cititor al gândurilor prin vibratiile musculare ale unui asistent cooperant, si nu neaparat de a încânta publicul care asista la aceste

experiente. Abordati fiecare exercitiu exact în masura în care va simtiti în stare sa actionati corect.

Invatati din fiecare noua experienta sa va concentrati suficient de bine, sa interpretati corect indicatiile musculare transmise de ghid si sa obtineti din ce în ce mai multe rezultate favorabile.

CURSUL V

Alte experiente posibile

Se pot imagina o multime de experiente de citire musculara a gândurilor. Multe dintre ele le puteti concepe si singur si le puteti planifica pâna la cel mai mic detaliu. Noi vom descrie doar câteva astfel de experimente, pe care ati putea sa le practicati sau sa le adaptati pentru propriul dumneavoastra exerctiu.

4. Uciderea imaginara

Uciderea imaginara este un exercitiu excelent, care nu presupune dificultati majore în practica si care poate fi de mare efect. Exercitiul consta în gasirea victimei, a criminalului si a armei cu care a fost înfaptuita o crima. Desigur, totul se petrece la modul imaginar. Astfel :

- victima nu este decât o persoana din asistenta care se preface a fi mort
- ucigasul, de asemenea, se preface ca fiind sub apasarea unei « crime » proaspat înfaptuita chiar de mâna lui
- arma crimei poate fi un cutit din carton.

Ucigasul «înjunghiaza» mai întâi victima, apoi o ascunde într-un loc cât mai ferit privirilor, ascunzând totodata si arma crimei într-un alt loc, dupa care se retrage si se amesteca printe celelalte persoane ca si când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Pentru buna reusita a acestui exercitiu este necesar ca ghidul pe care l-ati ales sa aiba o memorie foarte buna si sa-si aminteasca fiecare detaliu al «crimei» la care tocmai a asistat. In afara de calitatile cerute unui ghid pâna acum la celelalte exercitii, de data aceasta el trebuie sa aiba foarte clar întiparite în minte pozitiile pe care le-au ocupat initial atât victima cât si ucigasul si cum s-a desfasurat, cu cât mai multa exactitate, întregul eveniment.

5. Separarea persoanelor

O alta experienta interesanta consta în restabilirea unor grupe de persoane amestecate într-o multime. Persoanele din asistenta se împart în doua grupe disctincte dupa un criteriu bine ales. Acest criteriu ar putea fi unul din urmatoarele :

- partea feminina si partea masculina (gruparea dupa sex)
- persoane mai mici si mai mari de o anumita vârsta
- dupa studii (studii superioare o grupa si studii medii cealalta grupa)
- dupa înaltime (mai înalti sau mai scunzi decât o anumita înaltime)
- dupa culoarea ochilor (de exemplu, caprui si verzi o grupa, albastri si negri cealalta grupa)

sau orice alt criteriu pe care asistenta îl poate avea în vedere.

Este indicat sa se întocmeasca câte un tabel cu persoanele componente pentru fiecare din cele doua grupe. Dupa finalizarea acestor operatiuni, fiecare persoana îsi reia locul în încapere, fara ca locurile respective sa tradeze în vreun fel gruparile concepute. Apoi poate fi invitat experimentatorul – care, desigur, nu a asistat la aceste grupari – pentru a începe experienta sa, aceea de a restabili gruparile din tabel. Desigur, pentru acest exercitiu (ca, de altfel, si pentru multe altele) nu este neaparat necesar ca experimentatorul sa aiba ochii acoperiti cu un bandaj.

La prima vedere aceasta experienta poate parea destul de simpla. Insa lucrurile nu stau chiar asa. Dificultatea majora consta în aceea de a depista care a fost criteriul în baza caruia s-au facut cele doua grupari. Dupa descoperirea acestuia, motiv pentru care experimentatorul trebuie sa fie destul de abil, restul experientei poate fi socotit ca un exercitiu de rutina.

6. Ghicirea unui numar ales

O exercitiu cu mult mai dificil consta în gasirea unui numar oarecare format din mai multe cifre. Sa presupunem ca asistenta a ales un numar de cinci cifre. Rolul operatorului este acela de a scrie cu creta pe o tabla neagra, pe rând, fiecare cifra, pâna va reusi sa reîntregeasca numarul.

Veti tine asadar cu mâna stânga mâna unui ghid ales, iar cu mâna dreapta veti scrie pe tabla cifrele numarului.

Intr-un astfel de experiment miscarile facute de mâna dvs care scrie câte o cifra pe tabla trebuie sa fie foarte lente, facând totodata sa para si sigure. Mai întâi veti construi portiuni ale conturului unei cifre, contur care sa poata fi apoi sters si recorectat de fiecare data când ati înteles din indicatiile transmise de ghid ca nu sunteti pe drumul cel bun, sau continuând sa reîntregiti conturul cifrei respective în cazul în care «semnalele» transmise de ghid indica un succes.

Desigur, ghidul trebuie sa cunoasca foarte bine numarul ales de asistenta si trebuie, în mod obligatoriu, sa se concentreze foarte bine asupra lui.

Asadar, veti începe prin a scrie cifrele foarte încet. Trebuie însa sa apelati si la o strategie care sa va ofere sansa sa nu fiti nevoit deseori sa faceti stersaturi si reveniri, desi acestea au si ele efectul lor asupra publicului asistent. Daca încercati sa trageti mai întâi o linie verticala si aveti «confirmarea» ghidului ca sunteti pe calea cea buna, atunci trebuie sa aveti grija ce decizie veti lua în pasul urmator, deoarece cifra ar putea fi la fel de bine 1, 4, 5 sau 7. Daca veti încerca sa trageti o linie curba, sa zicem un sfert de cerc cu partea rotunjita spre stânga si daca aveti vreun «semn» de la ghid ca sunteti pe drumul cel bun, atunci de asemenea trebuie sa aveti grija ce decizie veti lua în pasul urmator, deoarece cifra ar putea fi la fel de bine 0, 6, 8 sau 9.

Sfatul nostru este ca pentru acest exercitiu sa va pregatiti dinainte, înca de acasa, si sa va faceti o strategie pentru a optimiza, dupa fiecare încercare de reîntregire a unei cifre, în functie de «raspunsurile» ghidului, numarul de posibilitati de continuare.

Exista totusi posibilitatea sa «atacati» acest exemplu si la modul direct, mai grosier, în sensul ca puteti desena pe tabla chiar cifre întregi si apoi sa le stergeti si sa încercati altele daca nu sunt «confirmate» de catre ghid, pâna ce veti ajunge sa reîntregiti întregul numar. Insa, aceasta modalitate de abordare poate stirbi mult din efectul pe care îl puteti avea asupra asistentei.

In acest exercitiu ghidul ales trebuie obligat sa acorde toata atentia si sa se concentreze puternic asupra miscarilor mâinii dvs care scrie permanent contururi de cifre pe tabla.

7. Ghicirea unui desen

Ideea acestui exercitiu consta în reconstituirea unui desen. In principiu, acest exemplu nu difera prea mult de cel care impune regasirea unui numar ales prin scrierea cifrelor sale. Asistenta construieste un desen pe o bucata de hârtie pe care apoi o împatureste si o ascunde în buzunarul unuia dintre cei prezenti. Desenul poate fi, de exemplu, conturul unui animal, al unei pasari, al unui copac etc.

In rezolvarea acestui experiment operatorul procedeaza aproximativ la fel ca în exemplul mai sus mentionat. El poate încerca redesenarea cu creta pe o tabla neagra sau poate încerca, la fel de bine, sa deseneze cu creionul pe niste hârtii pregatite anterior.

De mentionat ca pentru acest exercitiu este de preferat ca mâna ghidului sa fie asezata ca o farfurie peste mâna care deseneaza a operatorului. In acest mod «semnalele» musculare transmise sunt mai directe si mai evidente pentru operator.

8. Alegerea unei carti de joc

Se considera un pachet de carti de joc. Dupa ce se amesteca bine cartile cineva extrage una si o arata întregii asistente pentru a fi privita cu atentie si memorata. Apoi se reintroduce cartea la loc în pachet si se amesteca din nou pachetul.

Rolul operatorului (care, desigur, nu a fost prezent în aceasta faza de pregatire a exercitiului) este acela de a descoperi cartea aleasa si cunoscuta de toti cei prezenti.

Pentru acest exercitiu nu este obligatoriu sa se apeleze la bandajarea ochilor operatorului.

Operatorul va fi ajutat de un ghid pe care îl va alege imediat dupa ce revine în mijlocul grupului. El va lua pachetul de carti de pe masa si-l va parcurge cu rabdare, carte cu carte, întorcând pe fata fiecare carte din pachet. Anumite miscari trebuie sa fie lente, mai cu seama atunci când întoarce o carte pe fata si o aseaza pe masa.

9. Deschiderea unui seif

Cel mai spectaculos dar în acelasi timp si cel mai dificil experiment este cel care presupune deschiderea un seif al carui cifru nu este cunoscut decât de un ghid si de asistenta.

Sa presupunem ca suntem într-o încapere în care se afla un seif. Asistenta decide sa închida seiful cu un cifru obisnuit, sa zicem format din patru cifre de la 0 la 9. Dupa ce cifrul este scris pe o tabla sau pe o bucata de hârtie, astfel încât fiecare din cei prezenti sa-l poata vedea si memora, va fi invitat experimentatorul sa intre în încapere si sa-si înceapa exercitiul, nu înainte de a sterge orice urma care poate trada cifrul.

Atât alegerea ghidului cât si aproape toate procedurile care au fost descrise la experientele anterioare ramân valabile si în acest caz.

Cea mai mare atentie trebuie acordata miscarilor care sunt executate de operator pentru a forma cifrul în intentia de a deschide seiful. Degetul care trebuie sa se hotarasca ce cifra urmeaza sa fie aplicata trebuie sa «poposeasca» un timp mai îndelungat deasupra unor cifre posibile, astfel încât operatorul sa câstige timpul necesar pentru a se decide ca «raspunsurile» oferite de ghid sunt corecte. In acest sens el va proceda prin tatonari pe deasupra unor cifre, luate aproape într-o ordine aleatoare, dar controlate pentru a micsora numarul de încercari.

Când se va decide ca a descoperit cifra corecta, el va insista mai mult pe aceasta înainte de a o apasa, pentru a se convinge definitiv ca are dreptate. Desigur, operatorul poate sa apese absolut la întâmplare o cifra si apoi, dupa ce primeste un «mesaj de dezaprobare» din partea ghidului sa încerce alte variante, însa aceasta metoda are dezavantajul ca induce o oarecare nota de neîncredere în mintea asistentei care, cu siguranta, sta cu sufletul la gura în asteptarea unui final fericit.

Alegerea ghidului potrivit

Daca constatati ca nu obtineti usor indicatiile de care aveti nevoie de la ghidul ales nu ezitati sa-l înlocuiti cu altul, motivând ca acesta nu se concentreaza suficient asupra experientei si ca în acest mod poate compromite experienta. Oricare ar fi ghidul ales, el trebuie determinat sa acorde întreaga atentie experientei si sa se concentreze puternic asupra fiecarei miscari si asupra obiectivului care trebuie atins pas cu pas.

Nu uitati ! Este foarte important ca, în fiecare experiment, sa actionati în asa fel încât ghidul dvs sa aiba impresia ca succesul depinde în cea mai mare masura de el si de puterea lui de concentrare !

Inca de la primul exercitiu trebuie sa acordati o mare importanta modului în care faceti alegerea ghidului. Pe tot parcursul experientei ghidul este asistentul dvs dar si persoana dvs cea mai de încredere, dispusa sa va ajute si facând tot ce depinde de el pentru a duce la bun sfârsit o experienta. Faceti-l sa creada ca succesul se datoreaza în mare parte lui si atunci si succesele dvs vor fi remarcabile !

Criteriul principal dupa care va alegeti un ghid potrivit consta în sensibilitatea pe care o manifesta acesta ca individ si în puterea sa de concentrare. Numai în aceste conditii se poate spune ca aveti un ghid care «raspunde» cum trebuie la oferta de colaborare pe care i-o faceti.

La început, asa cum este si normal, va veti descurca mai greu sa va alegeti cel mai bun ghid. Veti încerca mai multi ghizi, pâna veti gasi unul mai potrivit. Cu timpul veti putea adauga la arsenalul dvs de abilitati si aceasta componenta foarte importanta pentru reusita experimentelor de citire musculara a gândului.

Desigur, daca ati gasit un ghid bun este indicat sa-l folositi cu încredere la multe din experientele dvs.

PARTEA A IV-A

TELEPATIA
TRANSMITEREA SI CITIREA GANDURILOR
DE LA DISTANTA

CURSUL VI

Telepatia - adevarata citire a gândurilor

In fine, am ajuns acum la adevaratele experiente pentru dezvoltarea abilitatilor telepatice. Citirea musculara a gândurilor a constituit pâna aici o excelenta pregatire pentru transmiterea si receptionarea mesajelor mentale.

Din acest moment expresia "citirea gândurilor" va desemna transmiterea si receptionarea reala a gândurilor, si nu va avea nimic de-a face cu citirea musculara de care ne-am ocupat anterior. In citirea propriu zisa a gândurilor operatia este pur mentala si nu se bazeaza pe un contact fizic ca în cazul citirii musculare. Ea se face fara un contact material si fara ajutorul nemijlocit al vreunui alt simt.

In cele ce urmeaza vom încerca sa explicam câtiva termeni de care ne vom folosi în continuare.

Transmiterea unui mesaj telepatic (sau a gândului, asa cum vom prefera sa denumim uneori mai pe scurt aceasta abilitate) este o operatie mentala efectuata de un individ prin trimiterea sau emisia mesajului unui alt individ aflat la o distanta oarecare, deci fara a fi în contact fizic cu acesta.

Persoana care trimite-emite gândul se numeste transmitator.

Receptarea gândului este actiunea de a percepe gândul emis. Persoana care primeste gândul se numeste receptor. Acesti termeni vor fi fixati mai usor în memorie si vor naste mai putina confuzie decât altii similari întâlniti în literatura de specialitate, precum agent, preceptor etc.

Telepatia este stiinta sau arta de a transmite si receptina gândul; este emisia si receptia mesajelor mentale sub forma de cuvinte sau imagini, fara ajutorul celor cinci simturi fizice cunoscute.

Gândul este considerat ca fiind al saselea simt. Celelalte cinci simturi naturale sunt: gustul, auzul, vazul, mirosul si pipaitul. Vom constata ca este mai usor sa primesti-receptionezi un mesaj decât sa-l transmiti.

Practica citirii musculare pregateste admirabil receptarea mesajelor. Astfel, sfatul mostru este de a nu fi tentati de nici o experienta de citire reala a gândului înainte de a fi trecut mai întâi prin experienta acumulata în practicarea citirii musculare.

Cu mult timp în urma citirea gândului a fost considerata ca o realitate care se manifesta neregulat si asculta de unele legi necunoscute. Astazi se considera ca dezvoltarea celui de-al saselea simt – asa cum mai este denumita telepatia - este accesibila tuturor fiintelor umane; Aceasta dezvoltare se face exact ca în cazul celorlalte facultati umane, prin exercitiu.

Telepatia nu este numai un mijloc de comunicare obisnuita între indivizi. Asa cum am avut ocazia sa mentionam deja, telepatia poate fi întâlnita si ca mijloc de comunicare între animale, între plante, sau între acestea si fiintele umane.

Daca copiii vor exersa sa comunice prin gând în mod sistematic, ca si când ar comunica prin vorbe sau ar face calcule aritmetice, rezultatele vor fi în întregime apreciabile.

Ce abilitati trebuie sa aiba transmitatorul

Spre deosebire de citirea musculara a gândurilor, telepatia nu cere nici un efort deosebit din partea transmitatorului. Ea nu solicita aproape nimic din ceea ce uneori s-ar putea crede despre o concentrare extraordinara a mintii, o mare stare de nervozitate, despre încruntarea sprâncenelor sau schimonosirea fetei etc. Transmitatorul trebuie doar sa fie calm, linistit, sigur pe el si relaxat. El nu trebuie sa fie nici prea încrezator, nici prea sceptic în privinta reusitei. Starea sa de spirit trebuie sa fie simpla, relaxata, precum cea a unui investigator rabdator, doritor sa încerce fiecare pista, tentat de încercare si nereticent la nimic. Pentru transmitator nu e nevoie nici macar sa creada cu ardoare ca poate transmite cu adevarat gândul sau.

Dupa un oarecare numar de încercari, daca el are si sansa sa lucreze cu un receptor destul de bun, rezultatele obtinute vor fi ele însele în masura sa dea încredere si satisfactie.

Ce abilitati trebuie sa aiba receptorul

Receptorul trebuie sa se afle într-un mediu în care linistea este asigurata. In acest mediu nu trebuie sa se intreprinda nimic care ar putea distrage atentia receptorului.

De asemenea, tot ce s-a spus mai sus cu privire la atitudinea mentala a transmitatorului se aplica în întregime si asupra atitudinii mentale a receptorului. Acesta trebuie sa fie un individ calm, linistit, lipsit de orice urma de nervozitate sau gânduri care îl framânta.

O prima experienta

Pentru o prima experienta este indicat sa va bandajati ochii ca si când v-ati pregati pentru un exercitiu de citire mulculara. In acest prim exercitiu dvs veti juca rolul unui receptor de mesaje telepatice.

Veti începe prin a încerca unele citiri dintre cele mai simple si usoare. De exemplu, rugati auditoriul ca imediat ce parasiti încaperea sa decida în secret care dintre persoanele prezente va trebui sa fie atinsa de dvs dupa ce veti reveni în camera. Dupa ce decizia a fost luata si dupa ce ati revenit în încapere, asezati-va aproximativ în mijlocul camerei si rugati pe toti cei prezenti sa ocupe locurile din jurul dvs într-un cerc cât mai mare posibil. De asemenea, rugati-i pe toti cei prezenti sa va indice mental – în ordine – cum ar trebui sa procedati. De exemplu, daca persoana pe care trebuie sa o atingeti se afla exact în spatele dvs, fiecare membru al asistentei trebuie sa vrea ca mai întâi dvs sa va îndreptati catre înapoi.

Asadar, rugati persoanele prezente sa nu comita greseala prin a începe sa va ordone mental direct atingerea persoanei desemnate. Mai întâi ei ar trebui sa va indice drumul pe care trebuie sa-l urmati pentru a ajunge la aceasta persoana. Daca va aflati cu fata catre obiectiv cei prezenti ar trebui sa va ordone ceva de genul: “Mergi înainte!”, iar daca va aflati cu spatele la obiectiv cei prezenti ar trebui sa va ordone ceva de genul: “Intoarce-te la 180 de grade!”. In concluzie, indicatiile mentale transmise de cei prezenti ar trebui sa respecte ordinea logica de parcurgere a pasilor pentru atingerea obiectivului. Daca dvs ascultati gândurile emise, acestea ar trebui sa contina mesaje de genul: “Inca înapoi!”, “Opreste-te!”, “Intoarce-te!”, “Intinde mâna!”, “Atinge persoana!”, “Bine!”.

Toate aceste lucruri trebuie explicate celor prezenti înca din start. Nu e târziu însa sa le reamintiti toate acestea si pe parcursul derularii exercitiului.

Cum trebuie sa procedati

Dumneavoastra nu trebuie sa faceti altceva decât sa ascultati impresia <u>cea mai persistenta</u> care va soseste în minte.

La început veti fi invadat de un sentiment de descurajare datorita faptului ca mintea dvs va fi inundata de impresii inexacte sau contradictorii. Amintiti-va însa ca legea telepatiei este în primul rând o lege a armoniei, a armoniei gândurilor, a rezultatelor aflate în permanenta în raporturi agreabile. Toate acestea va vor ajuta pentru o pregatire minunata a experientelor pe care urmeaza sa le sustineti.

Trebuie sa fiti convins ca reyultatele care va vor satisface cu adevarat nu vor întârzia sa apara, chiar daca ati înregistrat o serie de esecuri. Orice esec va putea fi transformat în reusita dupa o oarecare perioada de practica. Nu trebuie sa disperati, nu încercati sa grabiti succesul prin diferite tehnici pe care le-ati putea crede adecvate, lasati succesul sa-si urmeze cursul sau firesc. Cea mai potrivita stare de spirit este calmitatea. Alungati orice stare de nerabdare, impacienta, dispozitie proasta, precipitare etc.

Trebuie sa fiti pregatit si receptiv pentru orice impresie care poate sa vina dinafara si, în consecinta, nu trebuie sa fiti pasiv si absent la ce se petrece în jur; în schimb, trebuie sa simtiti o vie dorinta de reusita, fapt care este aproape indispernsabil succesului.

Cum se manifesta impresia care apare

Este foarte important ca receptorul sa detina o buna stare mentala pe întreaga perioada de desfasurare a exercitiului. Daca acordam importanta cuvenita acestui aspect si daca instructiunile sunt bine întelese si urmate întocmai, succesul poate fi obtinut chiar de la prima încercare.

Pentru prima încercare exista totusi o recomandare de facut: nu este indicat sa asiste nici un membru al familiei sau cineva dintre amicii apropiati. Nimic nu trebuie sa se transforme în elemente care pot induce o stare de nemultumire în cazul unui esec.

Cum se asteapta o impresie semnificativa? O impresie semnificativa este acea impresie care soseste în mintea noastra pe neasteptate, persista si reuseste sa ne determine actiunile urmatoare. Pentru a putea receptiona o impresie semnificativa este important sa fim într-o stare de concentrare

suficient de puternica; aceasta s-ar putea exprima mai bine prin ceea ce ar putea sugera urmatoarele cuvinte: “Pastreaza spiritul gol!”, adica eliberat de orice alta preocupare. Cu alte cuvinte, nu trebuie sa existe în minte nici un alt subiect de gândire care sa distraga atentia; receptorul trebuie sa manifeste mult calm, seriozitate, multa atentie.

In cazul în care parvine o astfel de impresie semnificativa, ea poate sa se prezinte sub diverse moduri. Astfel, ea se poate manifesta sub forma unui murmur sau îndemn, de exemplu: “Mergi înapoi”. De asemenea, ea poate aparea sub forma simpla a unei dorinte, de exemplu aceea de a dori sa mergi înapoi. Uneori, ea poate lua forma unei viziuni sau a unui simbol care apare în ochii fata ochilor închisi, chiar prin cuvinte de genul: “Mergi înapoi!”. In acest ultim caz mesajul poate aparea scris cu litere groase pe fond negru în perspectiva dvs mintala.

Aceasta din urma forma este destul de rar întâlnita în practica, mai ales în primele etape ale antrenamentelor de citire a gândului; însa, cu cât avansam si cu cât experienta noastra este mai bogata, aceasta forma devine o manifestare tot mai frecventa.

Asadar, în urma acestor categorii de manifestari, este indicat sa urmati aproape orice impuls semnificativ care poate sa va parvina pe aceasta cale.

Cât dureaza un exercitiu

Asadar, am convenit ca, în cele mai multe cazuri, prima impresie semnificativa este si cea careia trebuie sa-i acordati atentia cuvenita si sa o interpretati ca pe un impuls de miscare într-o anumita directie. Totusi, uneori este indicat sa asteptati ca acest impuls sa se reînnoiasca, sau sa devina mai insistent.

Totodata, nu trebuie sa va lasati “coplesit” de agitatie chiar de la prima impresie “fierbinte” care va inunda mintea. Aveti rabdare si asteptati ca ea sa se confirme. Toate lucrurile au un început si, mai ales la debutul experientelor dvs, este dificil sa sesizati cum mesajul transmis de gândul colectiv al asistentei patrunde suficient de bine în constiinta dvs pentru a se transforma într-o impresie profunda.

Nu alocati niciodata experientelor de telepatie - mai ales celor de debut - mai mult de o ora pe zi. Totodata, nu prelungiti nici o experienta particulara mai mult de 10 minute. Daca ati reusit sau nu, dupa 10 minute scoateti bandajul de pe ochi si relaxati-va câteva minute înainte de a relua o noua experienta.

CURSUL VII

O noua experienta

Vom aborda o noua experienta în baza careia vom putea trage niste concluzii importante.

Rugati persoanele care asista la experienta dvs sa plaseze pe o masa în fata lor o carte extrasa la întâmplare dintr-un pachet de carti de joc, de exemplu 5 de trefla. Presupunem ca dumneavoastra ca operator pe post de receptor sunteti asezat mai dinainte într-un fotoliu, cu ochii închisi si cu spatele la masa pe care se plaseaza cartea extrasa. Din asistenta se poate alege o persoana care va avea rolul de transmitator principal si care va va transmite prin telepatie cartea extrasa.

De fapt, ca si în experienta anterioara, este mai indicat ca întreaga asistenta sa joace rolul transmitatorului. Ea nu trebuie sa memoreze imaginea reala a cartii extrase ci doar sa o priveasca câteva secunde si sa-i retine aspectul (în speta, numarul 5 si simbolul negru al treflei). Nu e nevoie nici macar ca vreuna dintre persoanele prezente sa repete permanent în gând “*cinci de trefla*”.

Mai mult, nu e nevoie ca vreuna dintre persoanele prezente sa gândeasca ceva anume despre ceea ce are de transmis. Cu alte cuvinte, vom dovedi prin aceasta experienta ca, în aceasta practica a transmiterii de gânduri, nu e nevoie de nici un fel de efort. In acest caz e nevoie pur si simplu ca fiecare persoana din asistenta - care joaca rolul de transmitator - sa aiba posibilitatea sa priveasca câteva secunde cartea aleasa.

Transmitatorul nu trebuie sa închida ochii pentru a se concentra puternic, nici nu trebuie sa încerce sa construiasca mental componentele cartii alese si nimic altceva de acest gen.

O largire a bazelor teoretice

Aceasta experienta este adesea reusita în practica. In plus, ea stabileste un fapt foarte important, si anume ca transmitatorul trebuie doar sa vada clar obiectul pe care doreste sa-l transmita telepatic unui receptor. El nu trebuie sa memoreze semnificatia obiectului care trebuie transmis, ci doar sa tansmita imaginea acestuia. Aceasta constatare este sustinuta în practica si de faptul ca, cel mai adesea copiii, desi nu cunosc întotdeauna semnificatia unor obiecte, reusesc totusi sa transmita telepatic unui receptor imagini ale acestora.

Desi intra în contradictie cu unele teorii mai vechi care sustin ca mesajele telepatice se pot transmite si receptiona numai daca exista un acord între cele doua parti (transmitator si receptor), ideea ca telepatia se poate baza numai pe reflectarea unor imagini capata tot mai mult contur astazi si largeste mult atât teoria cât si mecanismele pe care ea se bazeaza.

Asadar, vom retine si faptul constatat cu acest prilej ca telepatia se poate manifesta si prin reflexie superficiala, în lipsa inteligentei sau, mai exact, fara a fi necesar un acord în prealabil al partilor componente (transmitator si receptor).

Utilizarea telescopului

Acest instrument ne da o foarte importanta posibilitate de a ne concentra privirea asupra obiectului pe care trebuie sa-l transmitem telepatic. Anterior am vazut ca este esential ca în experientele noastre obiectele care sunt transmise ca mesaje telepatice trebuie privite cu atentie, astfel încât ochii sa “înglobeze” clar imaginea obiectului. De aceea, transmitatorii au nevoie uneori de o concentrare mai mare a privirii lor.

In operatiile lor mentale transmitatorii nu trebuie sa calculeze si nici sa speculeze deloc ideea de reusita a experientei. Aceasta idée nu trebuie sa-l preocupe deloc.. Am insistat si insistam înca asupra starii de calm absolute din partea trasnmitatorilor. Ei nu trebuie sa se preocupa nici de problema de a sti cum receptorul trebuie sa primeasca imaginea obiectului. Toate acestea conduc la reducerea concentrarii pentru o vizibilitate clara a obiectului.

Fiindca se insista mult pe ideea de concentrare a transmitatorului asupra imaginii obiectului, în practica obisnuita de astazi au fost introduse si anumite instrumente care maresc si dezvolta aceasta posibilitate.

Noi vom lua în considerare aici si recomandam ca pe cel mai util instrument telescopul telepatic.

Telescopul telepatic nu este altceva decât un dispozitiv care se gaseste în comert sau poate fi construit într-un mod foarte simplu de fiecare din noi. Daca nu v-ati cumparat unul potrivit, noi vom descrie aici cum putem construe singuri acest instrument.

Luati o coala mare de hârtie si rasuciti-o sub forma de tub având dimensiunile aproximative de 60 cm în lungime si 10 cm în diametru. Sau, într-o alta varianta, puteti construi din carton un tub quadratic de circa 70 cm lungime si 5 cm x 10 cm dimensiunile dreptunghiului tubular.

Desigur, puteti sa adaugati toate modificarile sau perfectionarile care va trec prin cap. Important este sa pastrati apropiate dimensiunile pe care vi le-am sugerat.

Instrumentul ar putea fi chiar foarte rudimentar, de exemplu el ar putea fi improvizat pur si simplu dintr-un ziar sau dintr-o revista. Insa noi va recomandam ca el sa fie construit cât mai perfect, pentru ca privirea prin el san u fie distrasa de micile lui imperfectiuni. Tot asa de bine se poate consacra timp si pentru a produce un articol bine finisat, de exemplu din lemn sau alt material convenabil.

Ideea telescopului este de la sfârsitul veacului al XIX-lea si apartine lui M.L.W. Roberts, cel care a si botezat instrumentul cu acest nume. Telescopul are avantajul de a fi folosit pentru experiente de citire a gândului în mod stiintific, în laboratoare etc. Desi s-a dovedit ca un instrument de acest gen mai grosolan construit poate da rezultate la fel de bune ca si unul foarte costisitor, totusi e bine sa tinem cont de indicatiile oamenilor de stiinta care prefera instrumente perfecte pentru a nu oferi posibilitatea introducerii în calculele lor a unor perturbatii majore.

Continuarea experientei si alte câteva sfaturi utile

Considerând ca sunteti un transmitator în experienta noastra, încercati acum sa plasati cartea aleasa pe masa sub o sursa luminoasa. Luati un telescop si încercati sa localizati prin el imagiea cartii plasata pe masa. Rolul principal al telescopului consta în:

a) <u>îndepartarea din jurul obiectului de transmis a altor obiecte</u>,

b) marirea puterii de concentrare a <u>vederii</u> asupra obiectivului, în cazul nostru - cartea aleasa.

Asa cum se stie destul de bine din practica noastra de toate zilele, este dificil sa privesti fix un obiect expus mult timp fara ca acest obiect sa nu se deformeze si sa se tulbure, sa devina nedistinct, ca si când s-ar misca de ici colo odata cu miscarea pupilei, sau sa se dubleze ca urmare a unui strabism oarecare ce se produce în ochii privitorului.

In experientele noastre telepatice este indicat ca ochii nostril san u fie lasati niciodata sa oboseasca. Daca se manifesta o oarecare oboseala sub una din formele mentionate mai sus, experimentatorul trebuie sa se abtina sa continue prea mult timp fixarea obiectului; clipitul des al pleoapelor este util uneori tocmai pentru a elimina starea de oboseala care încearca sa se instaleze.

Este important de asemenea ca operatorul sa ramâna tot timpul foarte treaz. Concentrarea vederii pe un obiect oarecare tinde sa produca atipirea, iar aceasta nu este deloc favorabila unui bun transmitator.

Faceti totul ca obiectivul sa ramâna distinct. Este o greseala fatala sa considerati ca o stare înspre somnolenta ar ajuta mai bine transmitatorul. Dimpotriva, s-a demonstrat doar o oarecare stare de somnolenta receptorului poate contribui câteodata la succesul experientei.

Membrii asistentei, adica cei care joaca rolul de transmitatori, sunt rugati sa ramâna foarte treji si sa pastreze o vedere clara si perfecta asupra cartii, închizând ochii o secunda atunci când remarca o oarecare perturbare sau o miscare a obiectului.

Respectând toate aceste conditii, transmitatorii si receptorul se vor gasi în conditii optime pentru ca experienta sa se desfasoare corect si sa fie condusa cu success pâna la capat.

CURSUL VIII

Despre durata si baza de date ale experientelor

Experienta cu cartea de joc trebuie repetata înca de unsprezece ori, pâna când se realizeaza un numar de 12 încercari. Astfel, de fiecare data se extrage o noua carte din pachetul cu carti de joc si se repeta procedura de transmitere si receptie telepatica.

Este important de stiut ca acest numar nu trebuie depasit, indiferent de numarul de succese sau de esecuri înregistrate.

Intre doua experiente este indicat sa se faca o pauza de circa un minut pentru ca, atât transmitatorii, cât si receptorul “sa-si încarce bateriile“ si sa fie bine dispusi la fiecare noua încercare.

O alta mentiune importanta se refera la faptul ca este necesara o conventie si o întelegere clara între experimentatori astfel încât nici un moment din timpul alocat fiecarei experiente sa nu fie întrerupt de alte evenimente din mediul înconjurator. In caz contrar experienta este aproape întotdeauna compromisa si sortita esecului.

Asadar, mediul în care se desfasoara experientele trebuie sa fie unul imperturbabil, în care avem de-a face cu o liniste deplina si unde miscarile celor prezenti se fac cât mai natural cu putinta, astfel încât sa se pastreze permanent o atmosfera calma si optima.

Atât cartile alese cât si raspunsurile primite de receptor trebuie sa fie înregistrate cu grija într-un carnetel sau pe o coala de hârtie, de catre o persoana desemnata în acest sens de catre asistenta. Dupa fiecare experienta receptorul declara ce carte a receptionat. Insa acestuia nu i se va comunica adevarata carte aleasa de asistenta. Rezultatele vor fi comunicate si examinate în întregime abia dupa finalizarea celor 12 experiente.

Analizarea stiintifica a rezultatelor

In timp, toate aceste note si însemnari se vor constitui într-o baza de date si vor constitui elementele unui proces verbal al tuturor acestor experiente, proces-verbal care va fi mai târziu de mare utilitate si interes, întrucât el va constitui baza elementelor comparative pentru analizarea progreselor înregistrate de catre operatori.

Daca din analizele efectuate rezulta ca receptorul reuseste sa recepteze corect o buna parte din aceste încercari, atunci se desprind doua concluzii importante:

a) receptorul este pe calea cea buna, în sensul ca reuseste sa receptioneze din ce în ce mai corect mesajele telepatice de la cel putin un transmitator din grup

b) trebuie sa se depuna un anumit efort pentru a descoperi care dintre persoanele din asistenta este cel mai bun transmitator, pentru a putea fi utilizat mai des la viitoarele experiente.

In primul caz receptorul poate, prin experimente cât mai multe, sa-si perfectioneze continuu abilitatea de a receptiona mesajele telepatice.

In cel de-al doilea caz se repeta experimentele cu cartile de joc procedându-se în felul urmator:

1. Se aleg din grup 4 transmitatori

2. Fiecare dintre acestia va trebui sa petreaca o seara cu receptorul si sa efectueze împreuna experientele cu cele 12 carti

3. Fiecare transmitator va nota rezultatele pentru el însusi

4. Numai transmitatorul care participa la experienta trebuie sa poata cunoaste cartile alese

5. Pentru a preveni orice posibilitate de eroare, fiecare transmitator trebuie sa pastreze strict pentru el rezultatele pe care le noteaza si sa nu le comunice la nimeni, nici receptorului

6. La sfârsitul celor 4 zile se va proceda la examinarea informatiilor obtinute în decursul tuturor celor 4x12=48 de experiente. Examinarea consta în principal în numararea raspunsurile exacte, pentru fiecare din cele patru încercari (cei patru transmitatori)

7. Rezultatele vor arata astfel, fara posibilitate de eroare, care din cei patru transmitatori este cel mai bun în comunicarea mentala cu receptorul respectiv si, în viitor, acest transmitator va fi preferat sa lucreze cel mai des în experientele telepatice cu acest receptor.

Despre afinitatea persoanelor în comunicarea telepatica

Din faptul ca numai unul din cei patru transmitatori reuseste cel mai bine, în comparatie cu ceilalti, sa duca la bun sfârsit experimentele telepatice cu acest receptor, nu înseamna ca ceilalti trei nu sunt si ei buni transmitatori. Rezultatul unor astfel de analize ca acelea descries mai sus semnifica numai ca faptul ca acest transmitator este doar mai apt sa lucreze cu acest receptor. Nicidecum nu se va interpreta altfel acest rezultat, de exemplu, în sensul ca ceilalti trei nu pot obtine rezultate la fel de bune si de stralucitoare cu un alt receptor.

Experientele cu cartile de joc, pe lânga faptul ca sunt dintre cele mai atractive si mai putin riscante, sunt utile si pentru ca, prin intermediul lor se pot face o serie de investigatii care ajuta la gasirea celor mai bune perechi de persoane care au abilitati telepatice. In plus, ele ne ofera o metoda clara în acest scop, fiind totodata si foarte simpla.

Este foarte important sa fie efectuate astfel de investigatii înca din faza primelor experiente, pentru a descoperi perechile cele mai compatibile în comunicarea telepatica. Nu este deloc întelept sa se treaca la experimente telepatice complexe înainte de a fi descoperite si lamurite aceste “afinitati” între anumiti operatori. In experientele complicate ar fi o pierdere inutila de timp pentru a efectua munca de selectare a unor transmitatori si receptori compatibili. In schimb, prin simplitatea lor, experientele cu cartile au calitatea de a pune în lumina, cu costuri minime, problema compatibilitatilor telepatice între diferitele persoane dintr-un grup.

Aici este locul sa marcam si un cuvânt de avertisment. Investigatorii trebuie sa fie destul de grijulii în ceea ce priveste persoanele investigate din grupul lor. Este important sa nu fie compromis nici un rezultat si sa nu se manifeste nici un fel de stare de nerabdare în depistarea perechilor compatibile. Trebuie insistat totdeauna pe o loialitate absoluta a fiecarui participant. Erorile cauzate din diverse astfel de motive trebuie si ele analizate cu grija; este important ca ele sa fie descoperite pentru a permite obtinerea unor rezultate cu o exactitate stiintifica si pentru a evita orice eroare posibila în viitor.

CURSUL IX

O experienta bazata pe contactul fizic

Incepând cu aceasta lectie vom considera ca în fiecare experiment care urmeaza problema compatibilitatii între transmitator si receptor este rezolvata. Cu alte cuvinte, vom considera ca cei doi operatori, transmitatorul si receptorul, au în comun abilitati de comunicare telepatica testate în experientele anterioare.

Vom trece acum la o alta experienta. De data aceasta, în camera în care se va desfasura urmatoarea experienta nu trebuie sa se afle decât cele doua persoane: transmitatorul si receptorul. De asemenea, se va alege cu grija un moment în care, în acest mediu în care se va desfasura experienta, nu exista nici o bruiere, nici o tulburare, astfel încât sa fie asigurate conditiile optime de lucru.

Experientele din aceasta categorie au la baza un contact fizic direct între transmitator si receptor.

Asadar, receptorul se aseaza alaturi de transmitator si cuprinde mâinile acestuia în mâinile sale. El îi va spune:

"*Gândeste-te la un numar oarecare de la 1 la 20 si eu îti voi spune îndata primul numar care îmi vine în minte*".

Aceasta experienta trebuie sa fie încercata de mai multe ori. Este de asteptat ca cele mai multe din raspunsurile receptorului sa fie exacte. Intr-atât de multe raspunsuri exacte trebuie sa fie încât acestea sa nu poata fi explicate ca provin dintr-o simpla coincidenta.

De exemplu, daca se executa un numar oarecare de încercari, numarul minim acceptat de reusite trebuie sa fie cu circa 50% mai mare decât probabilitatea teoretica de coincidenta a acestora.

Numarul de experiente efectuate într-o serie nu trebuie sa fie într-atât de mare încât sa oboseasca receptorul. Acest numar, în practica, nu trebuie sa depaseasca 50 de încercari. Daca totusi oboseala receptorului nu este resimtita, atunci se vor putea continua încercarile, dar numai daca se vor face pause de circa 10 minute. Daca oboseala începe sa se instaleze, atunci este obligatoriu ca exercitiile sa fie întrerupte complet.

Tot în aceasta categorie de exercitii se înscriu si cele care se refera la receptarea unor obiecte gândite de catre transmitator, de data asta renuntându-se la contactul prin mâini. De exemplu, receptorul poate acum sa lase mâinile transmitatorului din mâinile sale si poate sa puna o mâna a sa pe capul transmitatorului spunându-i:

"*Gândeste-te la un obiect si eu voi încerca sa sesizez gândul tau*".

Cresterea distantei de emisie si receptie

Dupa încercari reusite de acest gen, care pot dura de la câteva minute pâna la cel mult o ora, receptorul va deveni mai încrezator si îsi va putea permite sa creasca dificultatea experientelor sale îndepartându-se de transmitator la câtiva metri distanta. In acest caz nu va mai exista un contact fizic direct între transmitator si receptor.

Receptorul poate sa-si roage partenerul sau sa compuna o fraza mentala, o fraza simpla, având un grad redus de dificultate si neexprimând decât o singura notiune, o idee sau o dorinta oarecare. De exemplu, el poate compune fraze de genul: "*Mi-e sete!*" sau "*Sunt oboist!*".

Asa cum s-a precizat, aceasta constituie o prima experienta fara un contact fizic direct între receptor si transmitator si în care nu poate interveni nici un element de hazard sau de coincidenta. De asemenea, acestui experiment i se pot consacra câteva zile la rând, timp în care distanta dintre transmitator si receptor poate fi marita continuu.

O prima remarca poate fi facuta aici în legatura cu importanta conditiilor de desfasurare a acestor experiente. Receptorul se îndeparteaza treptat din ce în ce mai mult de transmitator si constata ca, prin antrenament, el devine din ce în ce mai stapân în arta de a primi corect mesajele mentale.

Trebuie stiut însa faptul ca ideea de îndepartare treptata, pornind de la aceea din care se pune mâna pe capul transmitatorului, nu este o idee absolute indispensabila pentru telepatie; cu alte cuvinte, ea nu este vitala decât pentru succesul experientelor de început; în schimb, ea este foarte utila în fazele de început, deoarece distanta scurta dintre transmitator si receptor, prin apropiere sau chiar prin contact fizic, este de-a dreptul încurajatoare pentru ambii parteneri si confera mai multa încredere în reusita, fapt care este deosebit de important pentru debut.

Experienta în sine poate fi prelungita pâna la limitele unor rezultate convenabile si pâna la limitele care sa nu depaseasca starea de oboseala

evidenta a receptorului. Ea are avantajul simplitatii, a lipsei de riscuri autentice si a unor medii si conditii propice usor de identificat si de asigurat.

Marirea distantei dintre transmitator si receptor ne dovedeste ca gândul nu cunoaste limite nici de timp si nici de spatiu.

Extinderea experientei

Exercitiul poate fi extins astfel: receptorul se va instala într-un colt îndepartat al camerei si va spune transmitatorului:

"*Gândeste-te la* <u>*numele unui prieten*</u>*. Chiar daca este vorba despre unul pe care eu nu-l cunosc, oricare ar fi el, trebuie sa fie un prieten foarte intim al tau, caruia tu îi simti din plin personalitatea. Eu, în schimb, voi încerca sa-ti spun numele acestuia*".

Aceasta experienta prezinta un grad mai ridicat de dificultate în comparative cu cele anterioare. Insa efectul acesteia în cazul unui success înregistrat, poate da o mare satisfactie celor doi colaboratori, astfel încât osteneala acestui exercitiu se merita.

Este foarte important ca transmitatorul, în aceasta experienta, sa respecte complet rugamintea receptorului. El trebuie într-adevar sa se gândeasca doar la numele unui prieten apropiat, pe care îl cunoaste foarte bine si a carui personalitate este dominanta în întregul sau grup de prieteni. Acest fapt este important tocmai pentru ca afinitatile de care este legat în aceasta prietenie sunt mai profund instalate în mintea sa.

De asemenea, transmitatorul nu trebuie sa se gândeasca la nimic altceva decât la numele acestui prieten. In acest scop, el ar putea repeta în gând acest nume, ca si când doar acest nume este important în transmisia telepatica.

Toate aceste categorii de experiente, efectuate de o pereche compatibila de operatori (transmitator si receptor) trebuie repetate, fiecare în parte, circa o saptamâna de zile. In tot acest timp nu se va face nici o abatere de la ritmicitatea experimentelor si natura simpla a acestora. Cel mai important este însa sa nu se treaca în aceasta perioada la experimentarea unor distante mari si foarte mari. Cu alte cuvinte, este important ca în aceasta perioada de antrenament, san u se treaca la comuunicatii de la mare distanta, indiferent de entiziasmul si numarul mare de succese înregistrate.

CURSUL X

O experienta de telepatie adevarata

Experienta urmatoare trebuie sa se faca în doua camere separate printr-o usa închisa. Transmitatorul se afla într-una din camere iar receptorul în cealalta. Acestei experiente i se consacrata o ora întreaga. In tot timpul exercitiului usa dintre cele doua camere nu trebuie deschisa sub nici un pretext.

Cei doi experimentatori trebuie sa fie dotati cu tot ce trebuie pentru a face diferite însemnari necesare: creioane si hârtie. Cei doi parteneri vor nota urmatoarele:

a) Transmitatorul va nota cu claritate ordinele pe care le transmite receptorului, chiar în momentul în care executa transmiterea
b) Receptorul va nota impresiile primite cu momentul receptiei.

Ora alocata acestui exercitiu se va împarti în sase experiente, de câte 10 minute fiecare. Urmatoarea lista poate sugera mai clar natura unor ordine transmise:

Ora	Ordinul transmis
21:00	"Plimba-te prin camera!"
21:10	"Culca-te la podea!"
21:20	"Danseaza!"
21.30	"Râzi!"
21:40	"Cânta ceva!"
21:50	"Scrie-mi câteva rânduri!"

Asa cum s-a mai precizat, receptorul, la începutul fiecarei perioade din cele sase stabilite, va încerca sa receptioneze ordinul transmis, îl va executa exact asa cum i s-a ordonat si îsi va nota în însemnarile sale toate impresiile

despre cum crede el ca a primit acest ordin. Astfel de notatii din partea sa pot arata astfel:

Ora	Ordinul primit
21:00	Sa ma plimb
21:10	Sa ma culc la podea
21:20	Sa vibrez
21.30	Sa râd
21:40	Sa cant
21:50	Sa scriu ceva

Claritatea ordinelor transmise

Ideea care trebuie sa orienteze transmitatorul în pregatirea seriei sale de ordine, în aparenta lipsite de o anumita logica, este aceea de a evita deconcentrarea receptorului prin trimiterea de impresii eronate sau vagi.

Ordinul trebuie sa fie de asa natura încât sa poata lua imediat forma unui impuls simplu. Cu alte cuvinte, ordinul trebuie sa poata fi posibil de executat de catre receptor în conditiile stiute. Nu se va da un ordin absurd sau ambiguu, sau care sa nu respecte conditiile minime existente în încapere pentru a fi executat. De exemplu, ordinul "*Bea un pahar cu apa!*" nu se va da în cazul în care se stie ca receptorul ar trebui sa paraseasca încaperea pentru a-l executa (nu exista pahar sau nu exista o sursa de apa în camera respective).

In acelasi timp, transmitatorul trebuie sa transmita numai ordine absolute pertinente, care sa nu compromita actiunea, sa descurajeze sau sa umileasca receptorul. Ele trebuie sa fie cât mai simple si cât mai naturale. In general, aceste ordine trebuie sa respecte urmatoarele conditii:

- sa fie scurte, simple, intuitive si usor de executat
- sa poata fi executate respectând conditiile existente în încaperea în care se afla receptorul
- sa nu umileasca sau sa descurajeze receptorul
- sa nu depaseasca, fiecare dintre ele, un timp de executie mai mare de câteva minute
- sa poata fi usor si cu claritate notat, atât în însemnarile transmitatorului cât si în cele ale receptorului.

Dupa ce a trecut ora de experimentare, cei doi se vor reuni în aceeasi camera si vor compara notatiile lor. Se va putea astfel stabili procentul de reusite si evolutia acestuia de la o zi la alta.

Transmiterea unei cereri de ajutor prin telepatie

Intrucât aceasta experienta este susceptibila de a avea o infinitate de variante, trebuie avut în vedere ca, înca de la bun început, cei doi parteneri pot conveni în limitarea gamei de ordine care se vor transmite.

Un exercitiu de aceasta natura ne permite însa sa avem de-a face cu adevarata arta a telepatiei si sa luam în considerare cele mai utile posibilitati pe care ni le ofera acest fenomen.

Când comunicarea dintre transmitator si receptor a atins acest grad de perfectiune, se poate încerca sa se practice la momente prestabilite, transmisia si receptia mesajelor dintr-un punct al orasului în altul, deci cresterea distantei dintre sursa si destinatie. In aceasta faza este important sa se stabileasca în prealabil un anumit moment al transmiterii si receptiei, pentru a da mai multa sansa de reusita experientei.

Un antrenament corect si sufficient ar trebui sa se sfârseasca prin a se ajunge la o asa usurinta de executie încât la urmatoarele experiente nu mai este necesar sa se stabileasca în prealabil un moment de transmisie si receptie a mesajelor.

Cu siguranta ca se va putea ajunge ca, într-o buna zi, transmitatorul sa poata emite un mesaj de genul: "*Mi-e rau! Vino!*". Receptorul va fi primi o impresie despre un anumit pericol imminent si va dori sa mearga imediat la transmitator. El poate de asemenea primi un murmur de genul: "*Vino!*" si imaginea transmitatorului se va prezenta ea însasi în mintea sa. Abia în acest moment se va atinge perfectiunea în comunicarea telepatica.

Rolul important al receptorului

Asa cum ati putut observa pâna acum, principalul rol în practicarea telepatiei este detinut de facultatile mentale ale receptorului. Asupra acestui operator cade întreaga povara a operatiei telepatice. Totul pare a se petrece ca si cum în subconstientul acestuia ceva anume determina sa se obtina, direct din mintea emitatorului, informatia pe care o doreste acesta din urma sa o transmita.

Asadar, se poate spune ca receptorul duce greul fiecarui exercitiu de telepatie. Daca un exercitiu nu reuseste, vina principala o poarta acesta.

In practica însa este stiut ca fiecare fiinta umana (si nu numai) detine anumite capacitati de comunicare telepatica. Altfel spus, fiecare dintre noi

putem fi buni receptori. Se pare ca ne nastem cu aceasta abilitate. Aceasta abilitate se poate constitui într-un argument cert care sustine existenta acestui mod de comunicare înca din epoca preistorica a umanitatii.

Asa cum s-a mai precizat, daca o experienta nu reuseste, niciodata nu trebuie sa interpretam esecul prin faptul ca receptorul nu este bun sau nu este potrivit cu transmitatorul, ci mai degraba prin aceea ca nu exista o compatibilitate suficienta între transmitator si acest receptor. Intotdeauna este indicat sa se caute un transmitator mai potrivit decât sa fie schimbat receptorul. Astfel, se va economisi mult timp în determinarea unei perechi potrivite.

Indicatiile date mai sus în acest scop releva un mod practic de actiune pentru stabilirea unei compatibilitati autentice.

CURSUL XI

Legile telepatiei

In transmiterea si receptia gândurilor nu exista nici o senzatie de efort autentic. Legea simpatiei sau a vibratiei simpatice este, de fapt, o lege a armoniei. Si, dupa cum s-a putut dovedi, efortul este absolut strain, tocmai în baza principiilor acestei legi.

In acelasi timp, nici constrângerea, nici stânjeneala, nici constiinta de sine si nici nimic altceva din ceea ce este nenatural nu are nimic comun cu manifestarea acestui fenomen.

Telepatia este spontana si libera prin natura sa. Ea este deci, în esenta si în detaliu, absolut pura si naturala, iar fiintele se pare ca au detinut-o înca din epoca primitiva a umanitatii; se pare ca gândul a fost – înainte de instalarea vorbirii – un mod natural de comunicare între fiintele umane.

Este indubitabil ca animalele comunica între ele. S-a dovedit ca lumea insectelor poseda un mijloc de comunicare asemanator sau aproape identic cu conceptia noastra despre principiul telepatiei. Mai multe argumente în acest sens au fost prezentate în prima parte a acestui manual.

Asadar, este absolut rezonabil sa presupunem ca descendentii omului preistoric au suferit în timp atrofierea acestui simt pe care l-au detinut si care a adus cele mai mari servicii epocii primitive în care vorbirea era grosolana si figurata. Aceasta atrofiere trebuia în mod natural sa conduca la o neglijare inconstienta si aproape completa a acestui simt.

Cele mai multe dintre perfectionarile actuale aduse de mecanica si electronica în viata noastra au determinat ca simtul telepatic, chiar daca era un lucru bun, sa devina totusi un exercitiu inutil si chiar deplorabil pentru dezvoltarea noastra musculara.

Natura nu tolereaza neglijenta; un simt neutilizat este un simt care se atrofiaza si acest lucru este definitive demonstrate de stiinta din zilele noastre; un simt neutilizat devine un simt atrofiat, tot asa cum un membru neutilizat devine în timp un membru atrofiat.

Cert este însa ca a existat indiscutabil în vremuri de demult acest simt al telepatiei si existenta unor reminescente ale acestuia pot fi dovedite azi cu prisosinta.

CURSUL XII

O experienta sustinuta în mod stiintific

Pentru a proceda în mod stiintific la studierea telepatiei elevii trebuie sa fie exacti în experientele lor si sa-si noteze cu exactitate, experienta de experienta, toate informatiile observate.

Am mai precizat pâna acum în mai multe rânduri ca distanta nu constituie nici un fel de obstacol pentru transmiterea si perceptia gândurilor.

Experienta urmatoare poate sa se desfasoare la fel de bine în aceeasi cladire sau în doua cladiri distincte din aceeasi localitate sau din localitati diferite.

Cel mai important lucru este acela al locului unde se gasesc cei doi operatori, receptorul si transmitatorul, ei notând amândoi foarte strict timpul consacrat fiecarei experiente si rezultatele obtinute.

Ca sa nu poata exista nici un fel de contestatie relativ la timpii de desfasurare este indicat ca experienta care urmeaza sa se execute de doua persoane rezidente în aceaasi localitate. Aceste persoane pot compara ceasurile lor si le pot regla la diferenta de un minut. Cei doi pot conveni ca experientele sa înceapa, de exemplu, la ora 16:00 fix si sa dureze o ora. In timpul acestei ore, unul din cei doi va transmite si celalalt va receptiona mesajele. Fiecarei încercari de transmisie i se va aloca 5 sau 10 minute.

Cei doi experimentatori vor fi dotati cu instrumentele necesare pentru a înregistra momentele si mesajele emise si receptionate. La anumite momentele prestabilite transmitatorul se duce la locul fixat, se aseaza într-un loc comod si-si scoate carnetul sau de însemnari, notând, de exemplu:

Numar experienta:	*1*
Timp:	*ora 16:00*
Obiect:	*o moneda de cinci lei*
Scop:	*transmitere*

Transmitatorul plaseaza moneda în fata sa pe o masa, apropie telescopul de ochii si timp de 10 minute priveste clar obiectul dinaintea sa. Apoi pune aparatul de concentrare vizuala deoparte si noteaza în caietul sau:

Numar experienta:	*2*
Timp:	*ora 16:10*
Obiect:	*o batista*
Scop:	*transmiterea numelui obiectului*

Experienta poate sa varieze în tot timpul orei consacrate acestor încercari. In tot acest timp receptorul înscrie în carnetul sau impresiile care i-au parvenit de fiecare data, iar însemnarile sale pot arata cam asa:

Numar experienta:	*1*
Timp:	*ora 16:00*
Impresia primita:	*O moneda, seamana cu o piesa de cinci lei. Piesa apare si dispare, imaginea ei nu este prea clara. Materialul din care este formata nu l-am putut deslusi. Nu am remarcat nici o impresie auditiva.*

Receptorul trebuie sa noteze toate impresiile sale (chiar si pe acelea fugitive) pe masura ce acestea îi parvin. Dupa terminarea întregului exercitiu, cei doi vor cauta un prilej ca sa se întâlneasca si sa compare observatiile înregistrate.

Cei doi pot conveni, mai ales pentru fazele de debut, sa execute aceasta experienta într-o varianta mai simplificata. In loc sa recurga la transmiterea unor obiecte, ei pot stabili, de exemplu, sa fie transmise numai numerele cuprinse între 100 si 200.

CURSUL XIII

Diversitatea formelor de manifestare a receptiei

Forma cea mai interesanta si cea mai importanta de transmitere a gândului este, evident, aceea în care transmitatorul poate trimite o impresie sau o dorinta receptorului fara a-l atentiona în prealabil sau fara a avea cunostinta despre ceea ce urmeaza sa se întâmple.

Principalele obstacole care pot sta în calea succesului unei astfel de experiente telepatice sunt:

a) riscul ca receptorul sa nu se gaseasca într-o stare de spirit potrivita pentru receptie,

b) posibilitatea ca idea transmisa sa nu fie pe placul receptorului, iar acesta sa întâmpine transmiterea cu o anumita aversiune.

Aceste obstacole pot fi însa deseori depasite. Asa cum am vazut, procedeul de transmitere este extrem de simplu si nu presupune un efort anume. In aplicarea lui nu se întâmpina nici un fel de dificultate.

In schimb, receptorul, mai ales în situatia în care nu este avertizat în prealabil de emiterea catre el a unui mesaj, poate sa nu fie întotdeauna pregatit sa preîntâmpine o asemenea posibilitate. In plus, s-a demonstrat ca, daca mesajul receptionat nu este pe placul sau, receptorul poate foarte simplu sa-l refuze. Acest refuz se poate manifesta pur si simplu prin neglijarea aproape inconstienta a receptiei. Chiar daca receptia este efectuata, receptorul poate sa nu-i acorde importanta cuvenita si, ca urmare, nu-l va lua în considerare.

In concluzie, pot exista situatii în care mesajele telepatice transmise pot fi refuzate de catre receptor, într-un mod constient sau nu.

O experienta care demonstreaza utilitatea telepatiei

Sa presupunem ca dorim sa sugeram unui prieten care locuieste într-o alta localitate ideea ca el se va apuca sa ne scrie o scrisoare pe un subiect oarecare, general sau particular.

Ne asezam la o masa de scris si, într-un moment de calm al atmosferei din camera noastra, vom scrie pe o bucata de hârtie o scurta nota în care argumentam de ce trebuie neaparat sa ne scrie imediat prietenul nostru o scrisoare. In textul mesajului scris vom folosi un stil si niste termeni extrem de clari si de simpli, astfel încât dorinta noastra sa fie cât mai bine exprimata în cele câteva cuvinte care vor alcatui fraza cu cererea noastra.

Dupa aceasta operatiune vom tine biletelul sub o sursa de lumina dinaintea noastra si vom încerca sa ne concentram atentia asupra notei scrise timp de 5 minute.

Atentie! Nu nota în sine trebuie transmisa catre prietenul nostru, ci doar mesajul textual înscris în ea!

Mesajul asftel transmis va ajunge la receptor si se va manifesta ca un fel de dorinta din partea dvs ca acesta sa va scrie îndata o scrisoare.

Din practica noastra astfel de mesaje transmise sunt receptionate corect în proportie de peste 75 % din cazuri.

Acest exercitiu ne demonstreaza faptul ca telepatia poate fi folosita cu prisosinta pentru a beneficia de multe avantaje pe care le ofera.

Atentie! Mesajul transmis trebuie sa fie, evident, unul de natura rezonabila. Veti avea foarte putine sanse de a primi un cec gras de la un strain oarecare caruia i-ati cerut pur si simplu acest lucru în acest mod.

In schimb, daca doriti sa primiti vizita unui prieten, sa primiti o scrisoare de la o ruda apropiata, sa obtineti o favoare rezonabila din partea unei cunostinte apropiate, sa transmiteti un sentiment placut unei persoane iubite etc., toate acestea pot fi realizate deseori cu succes prin mijloacele telepatice descrise mai sus. Puteti, de asemenea, corecta o impresie rea cu una mai buna, puteti transmite gândurile bune oricarei persoane, chiar daca este vorba de un strain pe care abia l-ati cunoscut scurt altadata.

Puteti transmite texte scrise si imagini de obiecte sau fotografii mentale, si multe altele.

CURSUL XIV

Limitele telepatiei

Omul are înca multi pasi de facut înainte de a ajunge la deplina dezvoltare a facultatilor sale interioare.

Este totusi un mit sa credem ca în dezvoltarea abilitatilor noastre de comunicare telepatica vom putea atinge vreodata perfectiunea. Asa cum nici vorbirea, scrierea si toate celelalte mijloace de comunicare umana nu pot ajunge la un nivel care sa atinga perfectiunea, tot asa si arta de comunicare telepatica nu are sanse reale de a fi ridicata la rang de ideal. In plus, astazi fiintele umane beneficiaza de multe alte posibilitati de comunicare, care le confera un grad sporit de confort.

Niciodata nu ne vom putea permite sa atingem bucuria si posesiunea tuturor bogatiilor care ni s-au promis. Desi practica telepatiei se bucura de mari avantaje, ea nu va avea sanse sa înlocuiasca complet celelalte forme de comunicare umana si de aceea ea se va pastra si va functiona la un loc cu celelalte mijloace cunoscute si folosite de oameni.

Cu toate acestea, telepatia este o arta si o stiinta în acelasi timp cu totul si cu totul speciala, care poate juca un rol foarte important în viata noastra cea de toate zilele. Pe lânga ideea ca transmiterea gândului se face cu o viteza ce nu poate fi atinsa de altceva în lumea noastra, în plus, ea ne asigura ca este cel mai economicos, cel mai simplu si cel mai eficace mod de comunicare dintre cele cunoscute.

Telepatia poate surmonta cele mai mari obstacole. In acest sens vom lua un exemplu dat de cazul a doua persoane care se iubesc, de exemplu un sot împreuna cu sotia sa, sau oricare alte doua personae de sex opus care împartasesc împreuna acest minunat sentiment.

Oricât ar dori aceste fiinte sa fie alaturi tot timpul, prin natura preocuparilor lor ei se vor afla deseori la distante mari unul de celalalt. Comunicarea telepatica dintre ei ar putea sa le rezolve cele mai diverse probleme din viata lor atunci când sunt la distanta unul de celalalt. Un mesaj transmis telepatic ajunge mai repede la destinatie decât orice alt mijloc

obisnuit de comunicare, de exemplu: o scrisoare, o telegrama sau chiar un telefon.

Asadar, distanta nu poate constitui un obstacol pentru telepatie. O parere absolut rezonabila ne sugereaza ca gândul ia în derâdere orice distanta. Gândul are o viteza mai mare decât cea a luminii.

Desi nu este usor de determinat legatura dintre viteza si distanta pentru distante foarte mari, punând totusi în evidenta constanta vitezei luminii, apreciata ca fiind egala cu circa 300.000 km/sec, ipoteza precum ca ea ar fi cea mai mare viteza fizica cunoscuta se dovedeste a fi cu totul falsa daca avem în vedere rapiditatea cu care se "misca" gândul nostru.

Daca ne fixam privirea asupra unei stele pe cerul unei nopti senine, sa zicem pe una despre care stim ca se afla la o distanta de un an-lumina, în timp ce o raza de lumina care pleaca de lânga noi ar ajunge pe steaua noastra abia dupa un an de zile, gândul nostru, de exemplu cel care fixeaza un anumit punct al stelei respective, se transmite aproape instantaneu, în câteva fractiuni de secunda.

Prin telepatie, chiar de la distante foarte mari, se pot transmite si/sau receptiona diverse mesaje, avertismente etc., care traverseaza timpul si spatiul într-un mod absolut spectaculos. Iubita poate primi în orice moment de la iubitul ei un mesaj de genul: "*Nu exista o clipa fara sa ma gândesc la tine!*", sau "*Nu exista nimic care eu sa nu pot împarti cu tine!*", sau înca "*Nici timpul, nici spatiul nu sunt obstacole pentru noi!*".

Orice gând frumos poate fi transmis si receptionat la si de la distante care ar putea sfida însusi universul. Cu atât mai mult, nu pot exista nici un fel de obstacole într-o comunicare telepatica perfecta a doua suflete care se iubesc si care se armonizeaza reciproc.

Daca totusi, dintr-un motiv oarecare, unul din cei doi operatori telepatici refuza comunicarea mentala, atunci aceasta nu mai poate avea loc. Iata, desigur, o înteleapta precautie fara de care telepatia ar putea deveni o facultate periculoasa atunci când este exercitata.

Asadar, daca reusita comunicatiei telepatice depinde de armonia existenta dintre cei doi subiecti, facultatea de a întrerupe aceasta comunicatie exista la fiecare din ei. Telepatia este o comunicatie a vointei. Indiferenta sau aversiunea de o parte sau de alta interzice aceasta comunicatie.

In concluzie, este deci imposibil ca o fiinta umana sa instituie un control telepatic cu rea vointa asupra alteia.

Facultatea de a accepta sau de a refuza comunicatia telepatica este, de fapt, existenta la toate fiintele umane. Toate faptele rele raportate azi ca niste abuzuri care au la baza folosirea unui control telepatic sunt doar idei fixe care n-au nimic comun cu realitatea. Investigati chiar dvs însiva aceste situatii si va veti convinge ca astfel de teorii se bazeaza pe o ignoranta absoluta.

Cautând deci cheia unor mistere ale naturii umane vom avea mereu certitudinea ca stiinta nu face altceva decât sa ne deschida usa care desparte doua lumi distincte: aceea a stiintei binelui si a raului care, de fapt, nu sunt altceva decât lumea vietii si cea a mortii.

BIBLIOGRAFIE

1. **Hector Durville – Les actions psychiques a distance, Paris, 1915**
2. **M. Hector Durville - Telepathie – Telepsychie. Les actions a distance**
3. **Psihanaliza fenomenelor oculte – format electronic, Aropa, 1999-2004**
4. **LA TELEPSYCHIE – L'Art de lire et de transmettre la pensée.**
5. **Astrolog Clementine: www.adresa.ro**
6. **Din practica grupului "Sense Group" din perioada 1985-1992**